

ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik X

številka 1

Marec 2016

Helena Srnec, odgovorna urednica

Pozdravljena bodi, pomlad

Po eni strani bi lahko rekli, da nas je topla zima brez snega kar malo presenetila, po drugi strani pa nas zaradi konstantnega in grobega človekovega poseganja v okolje, žal, več nič ne sme presenetiti ...

In kot se je letošnja zima našemila v zimo brez snega, smo se v začetku februarja lahko našemili tudi sami. Pustni karneval je bil uspešen, maske zanimive in obisk, zahvaljujoč lepemu vrenju, številčen.

Ob kulturnem prazniku smo s proslavo ormoških gimnazijcev počastili pesnika Franceta Prešerna, potruditi pa se mora-

mo, da se bomo vsakodnevno trudili za kulturno poslanstvo slovenstva z resnico v svojih izrečenih besedah in bivanju na sploh ...

Zvončki, znanilci pomladi, so nas pozdravili že februarja, sledile so trobentice, žafran, telohi, narcise ... Tudi štorke, simbol blaginje in sreče, so se vrnile.

Narava se je prebudila in prekrasni dnevi nas vabijo v gibanje, v zdravo in aktivno življenje.

Dragi soobčani, naj bo pomlad poskočna, delovna in vesela.

Jurij Borko, župan Občine Središče ob Dravi

Poziv k priključevanju na javno kanalizacijsko omrežje

Spoštovane občanke in občani naselij Obrež, Grabe in Središče ob Dravi

Priključevanje na novozgrajeno kanalizacijsko omrežje v naseljih Obrež, Grabe in Središče ob Dravi poteka že od marca 2015 in do sedaj je priključenih okrog 300 gospodinjstev in javnih stavb. Naš namen in **OBVEZA** je, da se priključijo **vsaj vsa gospodinjstva in javne stavbe**, katerim sistem kanalizacije to omogoča. O številu in stanju priključkov moramo redno in sproti poročati Ministrstvu za okolje in prostor – Direktorat za kohezijo, saj smo z njihovo pomočjo izgradili kanalizacijsko omrežje (del nepovratnih evropskih in državnih sredstev). **OPOZORILI so nas, da je zadnji rok poročanja o stanju priključenosti 30. 6. 2016 in do tedaj morajo po zakonu, uredbi in pravilih kohezije biti izvedeni VSI možni kanalizacijski priključki.** Če se to ne izvede, lahko sledijo sankcije v obliki kazni ali vračanja denarja iz evropskih sredstev in države, ki so bila dodeljena za investicijo.

Na vse tiste, ki še niste pristopili k priključevanju na kanalizacijo, apeliramo in prosimo, da to storite **TAKOJ**, ko bodo to dovo-

ljevali vremenski pogoji. Priključek lahko izvedete sami ali za to koga najamete, vendar vam izvedbo priključka **mora pregledati Komunalno podjetje Ormož** (tel. št. **02/741-06-47**). Ob izvedbi kanalizacijskega priključka se obenem izvede podaljšanje cevi za optično omrežje do vaše hiše, za kar vam cev dostavi podjetje Teleing (tel. št. **080-35-38**). Za vse informacije se lahko obrnete na Občino.

Prosimo, da napisano upoštevate, saj bomo zaradi tega, da se izognemo kaznim in vračanju denarja, v mesecu aprilu izvedli kontrolo izvedenih priključkov in vas ponovno pozvali k priključevanju. Po potrebi bo na terenu delal tudi občinski inšpektor. Zavedajmo se, da bomo s priključitvijo na kanalizacijo tudi mi prispevali tisti pomemben del za čiščenje odpadne fekalne vode in vračanje čiste vode v naravo, posebej v naše vodotoke in podtalnico. Že sedaj so vidne bistvene spremembe na videzu, barvi in kvaliteti vode v naših potokih Trnava, Črnc, Bobot in nekaterih obcestnih jarkih. **Z VAŠO PRIKLJUČITVIJO BO TO STANJE ŠE BOLJŠE.**

Jelka Zidarič Trstenjak, direktorica občinske uprave Občine Središče ob Dravi

Priprave na izvedbo komasacije Obrež

Občina Središče ob Dravi pristopa k izvedbi projekta komasacije kmetijskih zemljišč na območju naselij Obrež in Grabe. Sam projekt in predvideno območje sta bila prisotnim lastnikom kmetijskih zemljišč predstavljena 29. 2. 2016 v prostorih Kulturnega doma Obrež.

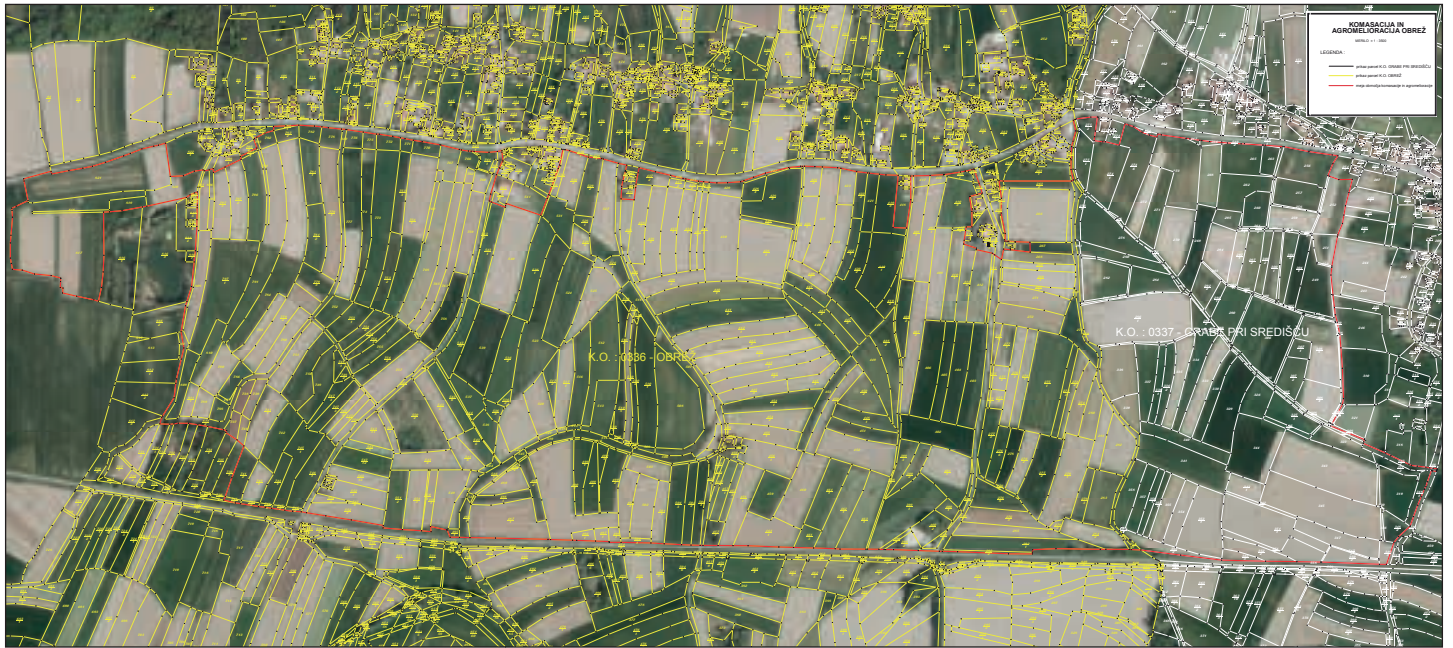
Komasacija je storitev, pri kateri zemljišča na določenem območju zložimo in ponovno razdelimo med prejšnje lastnike tako, da dobi vsak čim bolj zaokrožena zemljišča. Lastniki zemljišč pri komasaciji pridobijo enotnejši kompleks parcel, pri

čem se velikost ter vrednost parcel ohranita. Pri komasaciji nastanejo nove samostojne parcele in meje obstoječih parcel se spremenijo.

Pri komasaciji se ustvarijo nove potne mreže, kjer se vsem lastnikom omogoči dostop do njihovih parcel. Sedaj dostop do parcel praviloma poteka po zasebnih zemljiščih, na podlagi služnostnih ali drugih dovoljenj. Območje, ki je predvideno za izvedbo komasacije, zajema 216 ha zemljišč, kjer je 245 la-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Območje komasacije

stnikov in 476 parcel. Mnoge občine v Podravju so komasacije že izvedle in kmetje so z ureditvijo zelo zadovoljni, saj prinaša mnoge prednosti in več obdelovalne zemlje.

Prav tako pa so v programskem obdobju 2014–2020 zagotovljena sredstva za izvedbo komasacij, namakalnih sistemov in drugih agrarnih operacij. Predvideno je tudi do 100% sofinanciranje vseh opravičenih stroškov investicije.

Da pa lahko Občina Središče ob Dravi pristopi k pripravi dokumentacije, ki je potrebna za uvedbo postopka in za prijavo na razpis, pa je potrebno soglasje lastnikov oz. solastnikov zemljišč na tem območju.

Z začetkom komasacijskega postopka se morajo strinjati lastniki, ki imajo v lasti vsaj 67 % zemljišč. Predlog za uvedbo komasacijskega postopka upravni enoti poda investitor komasacije (občina), ki predlogu priloži tudi vso potrebno dokumentacijo. Postopek komasacije se uvede z odločbo pristojne upravne enote, ki se vroči vsem lastnikom zemljišč na komasacijskem območju. Za nadaljnji postopek je potrebno tudi soglasje Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Enkrat letno Ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, Agencija RS za kmetijske

trge in razvoj podeželja objavi javni razpis za dodelitev nepovratnih sredstev za izvedbo komasacijskega postopka. Na razpis se prijavi občina, ki mora priložiti potrebno dokumentacijo. Ker bo razpis za sofinanciranje predvidoma odprt v kratkem, je potrebno začeti postopke, in sicer:

1. imenovanje komasacijskega odbora,
2. pridobitev soglasij lastnikov,
3. priprava osnutka – idejne zasnove, ki se pošlje na Ministrstvo za okolje in prostor, ki je pristojno za odločitev o potrebnosti presoje vplivov na okolje,
4. pridobivanje soglasij od: Kmetijsko gozdarske zbornice (ki poda mnenje o upravičenosti investicije oz. komasacije), ELES-a, DARS-a, ARSO in drugih.

Nekaj lastnikov je svoj interes za izvedbo komasacije že podprlo, in sicer tako, da so podpisali izjave o strinjanju s postopkom komasacije. Drugim lastnikom je Občina prav tako poslala dopise s priloženimi izjavami in jih zaprosila za vračilo podpisanih. Občina Središče ob Dravi bo s postopkom nadaljevala samo, če bodo lastniki izrazili zadosten interes in strinjanje z izvedbo komasacije.

Občina Središče ob Dravi

Obvestilo o objavi občinskih razpisov za kmetijstvo in gospodarstvo

Občina Središče ob Dravi vse zainteresirane obvešča, da sta bila v Uradnem glasilu Občine Središče ob Dravi, št. 1/2016 in 4/2016, ter na občinski spletni strani:

<http://www.sredisce-ob-dravi.si/> pod zavihkom »Pravni predpisi/javni razpisi« objavljena naslednja razpisa:

- Javni razpis za spodbujanje razvoja gospodarstva v Občini Središče ob Dravi v letu 2016 in

- Javni razpis za dodelitev pomoči za ohranjanje in

spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Središče ob Dravi v letu 2016.

Rok za oddajo vlog (v okviru 1. odpiranja) je 3. 5. 2016 za kmetijstvo oz. 4. 5. 2016 za gospodarstvo.

Podrobnosti o razpisih, razpisna dokumentacija in vsi obrazci razpisa so na voljo na občinski spletni strani ali v občinski sprejemni pisarni. Za informacije in pomoč pri pripravi vloge se lahko obrnete na občinsko upravo Občine Središče ob Dravi.

OBČINA SREDIŠČE OB DRAVI

vabi na

PRAZNOVANJE 62. OBČINSKEGA PRAZNIKA

PROGRAM PRIREDITEV 2016

Datum in ura	Kraj	Prireditev	Organizator
PETEK, 1. april – ob 17. uri	Prostori Strelskega društva Središče ob Dravi	Strelsko tekmovanje za pokal občine med društvi občine	Strelsko društvo Središče ob Dravi
SOBOTA, 2. april – ob 14. uri – ob 19. uri	Sokolana Kulturni dom Obrež	Zaključek pohoda »Braniteljev meje« (začetek pohoda ob 9.30 s Koga) Folklorni večer	Območno združenje vetera- nov vojne za Slovenijo Ormož Kulturno društvo Obrež
NEDELJA, 3. april – ob 9. uri – ob 14. uri	Telovadnica OŠ Telovadnica OŠ	Tekmovanje v namiznem tenisu za pokal občine Turnir v malem nogometu za pokal občine	DTV Partizan DTV Partizan
ČETRTEK, 7. april – ob 9. uri	Pri Sokolani	Tekmovanje društev upokojencev v vrtnem kegljanju za pokal občine	Društvo upokojencev Središče ob Dravi
PETEK, 8. april – od 11. do 13. ure – ob 12. uri – ob 15. uri	Muzej NOB Pri spomeniku NOV Športni park Trate	Odprta vrata muzeja Svečanost v spomin žrtvam Prijateljska nogometna tekma med župa- ni Slovenije in Medžimurja	KO ZZB NOV Središče Občina Središče ob Dravi, KO ZZB, OŠ Središče Občina Središče ob Dravi
SOBOTA, 9. april – ob 11. uri – ob 13. uri – ob 18. uri	Na trgu v Središču ob Dravi Kulturni dom Obrež Sokolana	Sprejem gostov iz Mislinje Predstavitve Kluba traktoristov Steyr Osrednja proslava ob občinskem prazniku	Občina Središče ob Dravi Klub traktoristov Steyr Središče, Občina Središče OŠ Središče ob Dravi, Godba na pihala Središče
NEDELJA, 10. april – ob 11. uri	Sokolana	Srečanje starejših občanov	Občina Središče ob Dravi, Društvo upokojencev Središče ob Dravi, OŠ Središče ob Dravi
SOBOTA, 16. april – ob 18. uri	Sokolana	Svečanost ob 70-letnici LD Središče ob Dravi	Lovska družina Središče
SOBOTA, 23. april – ob 17. uri	Sokolana	Območna revija odraslih folklornih skupin	JSKD, Območna izpostava Ormož
NEDELJA, 24. april – ob 10. uri	na Strasu	Baliranje za pokal občine	Rekreacijsko društvo Stras

Občina Središče ob Dravi

Obisk Vlade RS v Podravju

V sredo, 9. marca 2016, je Vlada Republike Slovenije obiskala Podravsko regijo. Člani Vlade so se najprej sestali na delovnem posvetu v Mariboru, nato pa so sledili ločeni programi predsednika vlade ter ministric in ministrov po Podravju, med drugim tudi v Občini Središče ob Dravi. Obisk so zaključili s srečanjem Regionalni razvojni dialog za Podravsko regijo na Ptuju.

Občino Središče ob Dravi je obiskal Gorazd Žmavc, minister brez resorja za področje odnosov med RS in avtohtono slovensko narodno skupnostjo v sosednjih državah ter med RS in Slovenci po svetu. Srečanja v Središču ob Dravi so se poleg župana Jurija Borka, podžupana Romana Medika in občinske uprave udeležili še predstavniki lokalnih ter regionalnih oblasti Medmurske županije ter predstavniki slovenske narodne skupnosti iz Varaždina. Na srečanju je bilo predstavljeno dolgoletno odlično sodelovanje društev in ustanov na kulturnem, športnem in turističnem področju, razprava pa je tekla tudi o uspešnem sodelovanju občin z obeh strani meje v evropskih čezmejnih projektih in v drugih oblikah čezmejnega sodelovanja kot tudi o razvoju in možnostih za demografsko ogrožene občine v novi evropski finančni perspektivi. Občine pripravljajo skupne razpise na ukrepu Interreg SLO-HR 2014–2020. Minister Žmavc je odlično sodelovanje, s katerim je že seznanjen, zelo pohvalil in poudaril, da ima medregijsko in prekomejno sodelovanje velik pomen, kar je prioriteta njegovega dela.

Ob koncu srečanja so predstavniki slovenske narodne skupnosti iz Varaždinske županije predstavili še čezmejni evropski projekt Barbara Celjska ter knjigo Slovenci v Varaždinu in Varaždinski županiji.

Župan Jurij Borko z ministrom Gorazdom Žmavcem

Udeleženci srečanja v Središču ob Dravi

Srečanje ministra Gorazda Žmavca in podpredsednice SMC Ormož Helene Srnc

Staša Trstenjak, dijakinja 3. letnika Gimnazije Ormož

Občinska proslava ob Prešernovem dnevu

Kultura je skupek dosežkov, vrednot človeške družbe kot rezultat človekovega delovanja in ustvarjanja. Tako so letošnje leto začeli občinsko proslavo ob Prešernovem dnevu, slovenskem kulturnem prazniku. Na proslavi sta bila prisotna častna občana Občine Središče ob Dravi, g. Martin Habjanič in ga. Otilija Kolarič. Slednja je zbrane počastila z nagovorom. Oder Sokolane je 4. februarja 2016 zaživel z nastopajočimi dijaki Gimnazije Ormož. Zaigrali so dogajanje v šolski učilnici in se prelevili v učiteljice, učence in učenke, nato pa še v mlade in

zaljubljene fante ter dekleta. Skozi dramsko igro so interpretirali številne Prešernove pesmi. Med dramskimi odlomki so vsebino z glasbenimi točkami prijetno in srčno popestrili gimnazijski pevski zbor, šolski orkester in gostje – Kogovski dečki. Dogajanje se povzeli z naslednjimi besedami: »Res je, šele ko si v tujini, veš, kako lepo je doma.« Ob koncu prireditve je župan Občine Središče ob Dravi, g. Jurij Borko, gostom in nastopajočim izrekel iskrene čestitke in obilo kulturnega pustovanja.

Avtor fotografij je Grega Rubin

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

SPLOŠNE INFORMACIJE GLEDE PRISPEVKOV

Vabljeni, da svoje prispevke (članke in slikovno gradivo), rešitve križank in nagradnih vprašanj pošljete na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na: urednistvo.sredica@gmail.com, lahko pa jih oddate v sprejemni pisarni Občine Središče ob Dravi.

Prihodnja številka bo izšla ob koncu meseca junija 2016. **Rok za oddajo prispevkov** za naslednjo številko glasila je **4. junij 2016**.

DOBITNIK NAGRADE ZA KRIŽANKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vsem reševalcem križanke, ki so poslali pravilno geslo, se zahvaljujemo za sodelovanje. Izreban dobitnik nagrade iz decembrske številke je Saša Štampar. Nagrajenec prejme nagrado podjetja Ahac d.o.o. Čestitamo!

Glasilo Sredica izhaja 4-krat letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v Občini Središče ob Dravi. Občinsko glasilo raznaša Pošta Slovenije. Glasilo je na voljo tudi v prostorih Občine Središče ob Dravi ter v elektronski obliki na internetni strani občine: <http://www.sredisce-ob-dravi.si>.

Izdajatelj: Občina Središče ob Dravi.

Naslov uredništva: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Odgovorna urednica: Helena Srnc (e-pošta: urednistvo.sredica@gmail.com). Uredniški odbor: Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Lektoriranje: Tina Zadavec. Tisk: Emporio d.o.o. Naklada: 800 izvodov

Helena Srnec

MED NAMI ŽIVIJO – Matej Skoliber

»Že sam priimek mi je nakazoval, da se mora nekaj premakniti v pivovarski smeri.«

MATEJ SKOLIBER, rojen leta 1988, je po izobrazbi univ. dipl. ing. živilske tehnologije – smer enologija. Poznamo ga predvsem po domačem pivu Skolibeer. Za Sredico je spregovoril o svojem delu in nam razkril, kako lahko mlad človek postane uspešen v delu, ki ga veseli.

SREDICA: Matej, si mlad pivovar, ki je diplomiral z delom Vpliv sevov kvasovk vrste *Saccharomyces cerevisiae* na sestavo in senzorično kakovost vin renski in laški rizling, torej iz fermentacije vina. Kako to, da je prevladalo varjenje piva nad vinogradništvom? Prosila bi te, da opišeš, kako te je pot pripeljala do domače pivovarne? Kdaj si naredil prvi sodček piva? Kakšni so bili odzivi? Komu si ga ponudil?

Matej Skoliber: Vse skupaj me je navdušilo na fakulteti v Ljubljani, ko smo se v četrtem letniku študentje živilstva odločili, da bomo naredili za svoj žur svoje pivo. In tako je nastalo prvo lager pivo, zvarili smo svetlo in temno pivo. Profesor Tomaž Požrl je vse skupaj vodil. Varili smo dva dni skupaj, na fakulteti smo bili ves dan in vso noč. Z delom smo imeli veliko veselje in tam sem se navdušil za vse skupaj.

Ko sem zaključeval študij, smer enologija, sem se zaposlil kot kletar v Ormoški kleti in zraven opravljal diplomsko delo. Imel sem dve sorti vina, renski in laški rizling, in po 3 seve kvasovk *Saccharomyces cerevisiae*. Pri enem vzorcu sem spremljal tudi biološki razkis z bakterijami. V laboratoriju sem mošt in nato vino spremljal šest mesecev, nato pa o tem spisal diplomsko nalogo. Torej, kako se kvasovke obnašajo v kakšnih razme-

rah, kako vplivajo na fermentacijo in kako kasneje različni vplivi vplivajo na zorenje vina ...

Leta 2010 pa smo se prijatelji začeli dobivati v garaži in variti pivo. Nisem še imel toliko znanja, kot ga imam sedaj, ampak nekako moraš začeti in najprej smo zvarili pivo v 50-litrskem sodčku. Kuhali smo v alfi za žganjekuho. Potem smo se spet dobili čez približno tri tedne in ta sodček piva poskusili. Najprej smo bili v dilemi, kako naj to pivo točimo, ker je vse skupaj pod pritiskom, potem smo počasi nabavili pipo, da smo si lahko nekako natočili pivo ... (smeh)

Doma sem si preuredil prostore in naredil mini (nano) pivovarno. S prijatelji smo izolirali prostor, zabetonirali in preuredili kletne prostore v hiši v pivovarno. S sošolcem iz osnovne šole, Damjanom Kolaričem, sva narisala skice in naredil mi je kotle za kuhanje. Zdaj imam hladilnico, prostor, kjer varim in prostor z malim šankom.

SREDICA: Kakšen pa je postopek pridelave piva? Kako dolgo zori pivo?

Matej Skoliber: V zelo grobem in na kratko

☺ Pivo je v osnovi iz ječmenovega slada. Ječmen namočimo v vodo, ga pustimo, da približno tri dni kali pri določeni vlagi in določeni temperaturi, potem vzklije, klice se nato potrgajo in slad se posuši. Odvisno od tega, kako slad sušiš, tako temno je pivo. Če je slad malo sušen oz. se posuši pri relativno nizkih temperaturah, je to osnova za svetlo pivo (npr. Pils). Barvne enote piva so od 10 do 350, torej 300 je že zelo pražen slad, se pravi tega slada dodajš mogoče 5 do 10 procentov, pa je že barva črna. Tu je potem tvoj recept, ki ga delaš, kakšno barvo piva želiš, kolikšen je delež praženosti v pivu ipd.

Potem slad zmeljemo, dodamo vodo, nekje v razmerju 1 : 3 in mešamo pri različnih temperaturah. Ta brozga (mash), ki se drozga pri temperaturah do 78 °C, je v bistvu priprava slada na fermentacijo (razpad kompleksnih sladkorjev na enostavnejše). To se potem prečrpa v drugo posodo, pa recimo temu cedilo. Pivo se tako »precedi«, da se loči tekoči del (sladica) od trde pogače. Gor dolivamo vodo, da dobimo tisto stopnjo sladkorja, ki jo želimo. Ta sladkor nam potem da določeno stopnjo alkohola, podobno kot pri vinu. Ko se to izcedi, je to že čista sladica in to se potem približno eno uro kuha na 100°C. Tu se potem dodaja hmelj. Na 300 l povprečnega lager piva gre približno 300 g hmelja. Vse je odvisno od kvalitete in arome hmelja. V bistvu je hmelj kot začimba. Hmelj vsebuje alfa kisline, ki dajo grenčino. Se pravi, če daš ves hmelj na začetku kuhanja, se bo

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

izločila vsa grenčina, če pa ga daš na koncu, pa ohraniš aromo hmelja, grenčine pa je manj. Podobno kot doma v kuhinji, če daš začimbe na začetku, izgubijo več arome, če jih pa daš na koncu, pa lahko začimbe bolj zaznamo ...

Po koncu vrenja pivo prečrpam čez hladilnik v fermentacijski sod. Dodamo kvas in potem to fermentira. Ko je fermentacija končana, pivo pretočim, dodam še čisto malo sladkorja, odvisno od količine piva, zaprem sod, tako da se ustvari naravni CO₂. Ko kvasovke prenehajo z delovanjem, pivo ohladim na 2 stopinji. Ker piva ne filtriram, počakam, da se samo zbistri, zato je postopek nekoliko daljši. Nato pivo napolnim v sodčke in tako imamo točeno pivo ali pa gre v flaširanje ...

Naenkrat ga lahko naredim največ 300 litrov (toliko ga lahko v 10 urah skuham). Do končnega proizvoda pa je potrebno čakati še 21 dni.

Pozimi imam malo počitnic in skoraj nič ne varim, od maja naprej pa kar redno... Je kar naval ... (smeh) Ravno razmišljam, da bi pivo Skolibeer ponudil v kakšni središki gostilni ...

SREDICA: V čem se tvoje svetlo pivo Skolibeer razlikuje od »klasičnega« Zlatoroga in Uniona? Imaš pa tudi temno pivo Black Bull ...

Matej Skoliber: V bistvu imam isti stil piva, kot sta Union in Laško, torej lager (ležak). To je pivo spodnje fermentacije, se pravi fermentira pri 10, 12 stopinjah Celzija, potem pa se ga ohladi na 2 stopinji. Zdaj točnih postopkov Uniona in Laškega ne poznam. Mislim, da pivo pred polnitvijo pasterizirajo in sterilno filtrirajo. Jaz verjamem da s tem pivu dosti odvzameš ... Sem pristaša tega, da se pivo lahko naredi drugače, po daljši (recimo temu spontani) poti. Piva jaz ne filtriram, tako da noter ostane še nekaj kvasa. Kvas je nosilec nekaterih vitaminov. S tem ostane tudi v pivu več hmeljevih eteričnih olj. Pivo vsebuje samo ječmenov slad, kvas, vodo in hmelj (recimo razlika med pivom in vinom, kjer se lahko uporabljajo enološka sredstva in recimo žveplo).

Najprej je bilo seveda svetlo pivo Skolibeer. Kasneje pa še temno pivo Black Bull. Vse je nekako povezano s kmetijo staršev. Doma imamo namreč pitance (bike). Nekako sem se dogovoril s starši, da prodajo nekaj teh bikov in mi ta denar posodijo za preureditev spodnjih prostorov hiše v pivovarske. Že sam priimek mi je nakazoval, da se mora nekaj premakniti v pivovarski smeri. (smeh) Lika, ki ponazarjata moji dve pivi, sem tako nekako posvetil staršem, kot zahvalo.

SREDICA: Delaš pa tudi pri mednarodno uspešnem podjetju Bevog. Kako je prišlo do te zaposlitve? Kakšne stile piva delate, na katerih trgih vas najdemo? Prejeli pa ste tudi kar nekaj nagrad ...

Matej Skoliber: V medijih sem zasledil, da se v avstrijski Radgoni odpira pivovarna in zaradi ljubezni do varjenja in piva sem nesel tja prošnjo za zaposlitev. To pivovarno so leta 2012 komaj gradili ... Vasja Golarja, direktorja Bevoga, je prošnja zanimala; verjetno predvsem zato, ker sem po izobrazbi živilski tehnolog. Videl je, da sem veliko delal s kvasovkami, da doma varim pivo in tako mi je takrat obljubil, da me pokliče čez dva

meseca. Tako me je na razgovor poklical avgusta 2012 in tako sem dobil službo kot drugi zaposleni na Bevogu. Najprej je bila tajnica, nato jaz. Na začetku ni bilo vse tako lahko kot mogoče zdaj komu zgleda. Ampak Vasja točno ve, kaj hoče in od njega sem se ogromno naučil. Recimo, če smo naredili pivo, ki ni bilo točno to, kar je hotel, da je, smo ga vlili v stran. Mislim, da smo v kanal v začetku vlili okrog 10000 litrov piva, če se ne motim. (smeh) Meni je bilo to najprej čudno, vendar zdaj razumem, kaj je želel s tem povedati ...

In pivovarna je naenkrat zalaufala. Vsak mesec je bilo kaj novega, hodili smo po svetu, ljudje so nas začeli prepoznavati ... Na spletni strani RateBeer (<http://www.ratebeer.com/>) potrošniki po celem svetu ocenjujejo pivo in tam smo dobili tretjo leto zapored nagrado za najboljšo pivo v Avstriji, izmed 10 najboljših piv v Avstriji imamo 7 najboljših piv, bili smo tretja nova najboljša pivovarna na svetu, vsako leto dobimo nagrado za najboljšo pivo v Avstriji, v Angliji; tudi na slovenskem festivalu piva smo dobili nagrado, so recimo nagrade za katere več niti ne vem ... (smeh) Začelo je kar deževati mailov in naročil. Najpomembnejše vodilo pa nam je, da ostanemo tako kvalitetni, kot smo, in da se tudi podjetje počasi širi. Zdaj nas je 14 zaposlenih in si lažje razdelimo delo, vendar je še zmerom to tako majhna pivovarna, da moramo vsi več ali manj vse delati. Imamo dosti dela, verjetno še bomo koga letos zaposlili, ker drugače ne bomo vsega zmogli, predvsem zdaj, pred sezono, ki prihaja ...

Imamo 6 regularnih stilov piva, ti so vedno na trgu, potem pa imamo še »who cares« linijo, tu je zmerom nekaj novega, in »paper bag« linijo. To linijo sestavljajo piva, ki rabijo nekoliko več zorenja (so večinoma starana v lesu) in so posledično tudi dražja. Kam izvažamo? V Italijo, Estonijo, Švedsko, Norveško, Irsko, Španijo, Slovenijo, Hrvaško, Srbijo ...

SREDICA: Matej, zaposlitev imaš v svoji stroki, izobrazbi. Kot je videti, delaš z veseljem in si pri svojem delu uspešen. Kako si se odločil za poklic? Kaj bi svetoval soobčanom za uspešno življenje?

Matej Skoliber: Zmerom sem imel rad biologijo, kemijo in matematiko. Po končani gimnaziji sem na podlagi tega, kateri predmeti so me v šoli veselili, pogledal programe, kaj katera šola ponuja in nekako sem pristal na živilski tehnologiji in zdaj v pivovarstvu. Mislim, da si lahko uspešen v svojem delu, če se trudiš in imaš voljo, si odločen, priden, delaven in vztrajen.

Smehljaj te ne stane nič, prinese ti pa veliko. (*Martin Kojc*)

Smehljaj se, vendar smehljaj se pristrčno. (*Martin Kojc*)

V tvojem pristrčnem smehljaju leži tvoj največji kapital. Prinaša ti venomer obresti. (*Martin Kojc*)

Mag. Andreja Kandolf Borovšak in Nataša Lilek, Čebelarstva zveza Slovenije, JSSČ

Med slovenskih čebelarjev je varno živilo

Znano poreklo in način pridelave hrane sta lastnosti živila, ki jima osveščeni potrošniki iz dneva v dan namenjajo večjo pozornost. Izrednega pomena za ohranjanje našega zdravja in dobrega počutja je prav uživanje lokalno pridelane hrane iz domačega okolja. Takšna živila pridejo tako rekoč neposredno na naš krožnik in niso izpostavljena dolgim transportnim potem, saj s tem živila izgubljajo svojo biološko vrednost. Zaradi kratkih transportnih poti se v živilih, predvsem v sadju in zelenjavi, ohranijo vitamini in ostale bioaktivne snovi, ki krepijo naš organizem in so tudi življenjskega pomena za naše telo. Kakovost čebeljih pridelkov se z dolgimi transportnimi potmi in nepravilnim skladiščenjem slabša, zato je najbolje, če jih uživamo čim bolj sveže in iz domačega okolja. Kratke transportne poti predstavljajo tudi manjše obremenitve za naše okolje gle-

de sproščanja toplogrednih plinov, ki nastajajo zaradi dolgih transportov hrane. Uživanje živil iz tujega okolja poveča tudi tveganje za pojav alergij, ki so v zadnjem času v porastu, tako pri odraslih ljudeh kot tudi otrocih. Ker imamo v Sloveniji izredno nizko oskrbo s hrano, z uživanjem lokalno pridelanih živil izražamo tudi podporo lokalnim proizvajalcem oz. domačemu gospodarstvu, saj prispevamo delček k ohranjanju delovnih mest in poseljenosti na podeželju. Uživanje domače hrane je neposredno povezano tudi z varovanjem in ohranjanjem okolja. Ustrezno naravno okolje je predpogoj tako za življenje ljudi, živali kot tudi za pridobivanje hrane. Velikokrat zaradi onesnaževanja okolja slišimo o pomorih čebel. Čebele so prvi indikatorji onesnaženosti okolja. Premalo se zavedamo, da je vsaka tretja žlica hrane po vsem svetu odvisna od oprave čebel in da so čebele v naravi nepogrešljiv člen v verigi pridelave hrane. Zagotoviti potrošniku kakovostno in varno živilo je poglobitvega pomena pri ohranjanju zaupanja in pridobivanju novih uporabnikov čebeljih pridelkov, česar se čebelarji dobro zavedamo. Čebelarji se z ustreznimi postopki čebelarjenja z upoštevanjem dobre čebelarstva prakse in ustrezne tehnologije čebelarjenja trudimo ohranjati kakovost medu takšno, kot jo pridelajo čebele v panju. Čebelarimo v skladu s Smernicami dobrih higienskih navad v čebelarstvu, ki so osnovane na na-

čelih sistema HACCP in zagotavljamo sledljivost. Na nalepki za med je poleg točnega izvora medu označen tudi poln naslov čebelarja, ki je med pridelal. To je velika razlika od označb medu, ki so opredeljeni kot »mešanica medu držav, ki so ali niso članice ES«. Rok uporabe medu je lahko zelo dolgotrajen, če je med skladiščen v ustreznih razmerah. Med, ki je shranjen na toplem, veliko hitreje izgublja svojo vrednost. Kakovost medu ogrožajo zlasti dolgotrajni prevozi na velike razdalje in skladiščenje v neustreznih razmerah. Med in drugi čebelji pridelki slovenskih čebelarjev pa pridejo v naše roke tako rekoč neposredno iz čebeljega panja, zato je ohranjena tudi njihova kakovost. Kakovost nadziramo tudi z vsakoletnimi analizami v internem laboratoriju na ČZS. Tudi varnosti čebeljih pridelkov vsa leta namenjamo veliko pozornosti in ni odveč podatek, da je bilo v zadnjih desetih letih na ostanke kemijskih sredstev analiziranih preko 1.200 vzorcev medu. Rezultati pa v vseh analiziranih primerih kažejo, da varnost medu, pridelanega v Sloveniji, ni ogrožena. Da svojim potrošnikom zagotavljamo še višjo kakovost in dodatno kontrolo medu, ki ga pridelujemo v Sloveniji, se čebelarji združujemo v kakovostne sheme, kot so Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo ter kakovostni shemi zaščitenega geografskega porekla Kočevski gozdni med, Kraški med in med iz ekološke pridelave.

V Sloveniji pridelan med je glede na izsledke interne kontrole kakovostno in varno živilo. Priporočamo uživanje čebeljih pridelkov iz lokalnega območja z znanim poreklom in od domačega pridelovalca.

Bobri na delu

Jure Justinek, Čebelarstva zveza Slovenije

Čebele in oprraševanje

V naravi že od nekdaj obstaja soodvisnost med rastlinami in njihovimi oprasovalci, zlasti čebelami, tako da ene brez drugih ne morejo preživeti. Poznamo več načinov oprasovanja ali polinacije, vendar je najpomembnejši tisti, ki ga opravljajo čebele. Te žuželke na rastlinah poleg medicine, ki jo potrebujejo za energijo, nabirajo tudi cvetni prah, ki ga zaradi velike vsebnosti beljakovin in rudnin nujno potrebujejo za svoj razvoj. Rastline, ki rastejo pri nas, delimo na žužkocvetke in vetrocvetke. Največ rastlin, pomembnih za pridelavo naše hrane, je žužkocvetnih, te pa so odvisne od oprasovalcev. Vetrocvetke oprasovalcev načelno ne potrebujejo. Cvetovi večine žužkocvetnih rastlin so najrazličnejših barv in oblik. Za uspešno razmnoževanje določene rastlinske vrste mora biti izmenjana dedna snov, in sicer tako, da zrnca cvetnega prahu iz prašnikov preide na brazdo pestiča. Oprasovanje je torej prenos cvetnega prahu z ene rastline iste vrste na drugo. Uspešen prenos cvetnega prahu z ene rastline iste vrste na drugo je torej mogoč samo z oprasovalci, med temi pa so najpomembnejši prav čebele.

Pomen in vrednost oprasovanja

Čebele torej oprasijo večino rastlin ter s tem zagotovijo hrano ljudem in živalim, zato ne pretiravamo, če rečemo, da je vsaka

tretja žlica svetovne hrane odvisna od čebel. Po ugotovitvah znanstvenikov točne vrednosti oprasovanja, ki ga v Sloveniji brezplačno opravijo čebele, ni mogoče izračunati, ocenjeno pa je, da je ta vrednost od 15–30-krat večja od vseh čebeljih pridelkov skupaj! Ker čebele dandanes same v naravi niso več sposobne preživeti niti ene zime, je torej delo slovenskih čebelarjev plemenito in družbeno koristno. V sosednji Avstriji pridelovalci sadja čebelarjem plačujejo za oprasovanje, prav tako pa tudi v Nemčiji in ponekod drugod po Evropi ter seveda v ZDA. Pri vsem delu s čebelami pa ne gre samo za hrano, čebelje pridelke in kot najpomembnejše – za oprasovanje, ampak tudi za ohranjanje biodiverzitete, torej za ohranjanje narave, raznovrstnega okolja oz. biotske pestrosti in drugih dejavnikov življenja. Zaradi vseh teh nalog naše avtohtone čebele kranjske sivke v Sloveniji živi več kot 22.000 različnih vrst organizmov, to pa našo državo po mnenju številnih strokovnjakov uvršča med naravno najbogatejša območja v Evropi. Glede na zdajšnje število čebeljih družin v Sloveniji se nam za kakovosten oprasovalni servis, ki nam ga brezplačno zagotavljajo čebelarji s svojimi čebelami, za zdaj še ni treba bati.

info: jure.justinek@czs.si

Jure Justinek, ČZS

Zagotavljanje čebeljih paš in sajenje medovitih rastlin

Zagotavljanje čebeljih paš

Povečevanje števila prebivalstva in zaradi tega tudi vse večja poraba hrane postaja vse hujši svetovni problem. Pridelovalci hrane se na to odzivajo z intenzivnejšim kmetijstvom in večjo pridelavo hrane na enaki površini. Posledica tega je, da izgubljamo travnike, gozdove in druga območja, ki so bila nekdaj vir hrane za oprasovalce in druge živalske vrste. Pri nas je to opaziti na poljih, ki so posejana z monokulturami, in na travnikih,

ki so redno pokošeni, tako da na njih ni več cvetja. Prav tako je to tudi posledica intenzivne zaščite kultur z najrazličnejšimi škropivi, gojenja novih, neznanih in nepreizkušenih sort rastlin, tudi gensko spremenjenih ali vsaj ozko selekcioniranih, ter zmanjševanja površin, na katerih čebele najdejo hrano. Posledica tega je, da so čebele vse bolj ogrožene, saj jim narava, ki smo jo spremenili, ne zagotavlja več hrane vse leto.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Kako lahko vsi skupaj pomagamo?

Čebelarjem je treba pomagati s sajenjem medovitih rastlin, predvsem avtohtonih. K temu lahko pripomore vsak od nas in tako čebelarjem pomaga preživeti. Na svoj cvetlični in zelenjavni vrt, na balkone in v cvetlične lončke posadimo medovite rastline, lokalne oblasti pa jih lahko sadijo na javnih površinah. Te rastline dajejo čebelarjem medicino in cvetni prah, nas pa bodo razveseljevale s cvetjem in svojo lepoto. Treba je le izbrati prave sorte, tako da bomo prijetno združili s koristnim, da bo torej lepo za naše oko in koristno za čebele.

Katere medovite rastline, ki privabljajo čebele, lahko posadimo na domačem vrtu in na javnih površinah?

Pomembnejše rastline za čebele so: leska, zvončki, trobentice, žafrani, vrbe, telohi, rese, divja češnja, vse začimbnice in dišavnice, vse sadno drevje, oljna ogrščica, akacija, lipa, javor, kostanj, sončnica, ajda, facelija in druge. Precej je tudi rastlin, ki jih gojimo kot okrasne in so prav tako koristne za čebele. S sajenjem avtohtonih in okrasnih cvetočih rastlin lahko precej pripomoremo k ohranitvi čebel. Na svoje vrtove sadimo medovite trajnice, kot so: skalni grobeljnik, avbrecija, zvončnica, nageljčki, plamenka, grenik, teloh, jesenska astra, rudbekija, orlica, srčki, potonika, plahtica, ivanjščica, lilija, maslenica, ostrožnik, ameriški slamnik, rman, jetičnik, jesenska anemona, kamnokreč, šmarnica, krvomočnica, hosta, hermelika, homuljica, jeglič, netresk in številne druge. S primerno zasaditvijo bo naš vrt zažarel v prelepah barvnih odtenkih, čebele pa bodo na njem pridno nabirale medicino in cvetni prah. Poleg okrasnih rastlin so zelo medovite vse začimbnice in dišavnice, ki jih je prav tako koristno imeti na vrtu. To so predvsem žajbelj, origano, bazilika, vse vrste met, hermelika, timijan, pelin, melisa in številne druge. Če imamo na vrtu veliko prostora, lahko zasadimo večje medovito grmičevje in drevesa, ki nam ne bodo samo popestrila okolice doma, ampak bodo privlačna tudi za čebele. Od grmov lahko sadimo dišeče vrtnice, lešnike, ribez in kosmulje, vse vrste vrb oziroma mačic, liguster, hibiskus, vse vrste drenov in kovačnikov ter druge. Od dreves pa lipo, divjo češnjo, pravi in divji kostanj, evodijo, japonsko soforo, cigarovec, tulipanovec, amorpho, gledičijo ter seveda številne druge. Z avtohtonimi rastlinami je mogoče urediti vrt, ki bo prijazen do čebel, saj bodo v njem vedno našle nekaj paše, hkrati pa nam bo v lep okras in ponos.

Katere medovite rastline lahko posadimo na večjih kmetijskih površinah, denimo na njivah?

Na večjih površinah je še precej neizrabljenih možnosti. Rastlin, ki jih lahko zasadimo na njih, je precej, vse pa so poleg tega, da čebelarjem omogočajo pašo, koristne tudi za tla, saj izboljšujejo rodovitnost. Navadno je v poletnem obdobju precej njiv praznih, vendar jih lahko zasejemo. Tako lahko kadar koli v letu sejemo facelijo, katere cvetovi so modre barve, saj je njena vegetacijska doba kratka. Čebelarjem ponuja veliko medicino in cvetnega prahu. Po cvetenju rastlino preprosto podorjemo in s tem obogatimo tla s humusom. Prav tako lahko sejemo vse vrste detelj, ki so zelo medovite rastline. Tudi te lahko po cvetenju podorjemo in na ta način obogatimo prst predvsem z dušikom, lahko pa jih pokosimo in uporabimo za krmo živalim. Zelo koristne so buče, ki dajejo veliko cvetnega prahu zlas-

ti jeseni, ko ga čebele najbolj potrebujejo. Semena buč lahko pozneje uporabimo za izdelavo olja. Koristne so tudi sončnice, saj čebelarjem ponujajo cvetni prah in nektar, po cvetenju pa precej izboljšajo strukturo tal in jih obogatijo s humusom. Sejemo lahko še oljno ogrščico ali mak, kajti obe rastlini dajeta čebelarjem hrano. Največje možnosti vsekakor ponuja ajda, ki smo jo v zadnjem obdobju kar nekoliko zapostavili, vendar se v zadnjih letih to spreminja. Ajdo sejemo poleti, in ko zacveti, čebele na njej nabirajo nektar in cvetni prah. Ko dozori, jo lahko požanemo in zmeljemo v moko. Njive morajo biti vedno zelene, saj za vse letne čase obstajajo rastline, ki so koristne za tla, čebelo in ne nazadnje tudi za kmeta.

Kaj pa lahko naredijo tisti, ki imajo zgolj kako cvetlično korito?

V cvetlična korita in lončke lahko sadimo vse vrste začimbnic in dišavnic ter najrazličnejše cvetje. Naj jih navedemo le nekaj: nizka sončnica, limonski ožep, poletna astra, okrasna facelija, ameriški slamnik, dišeči grah, kapucinka, limonska monarda, mehiška cinija, boreč, zlati šeboj, dalija, kana, verbena, ognjič, kozmeja in seveda še številne druge.

Po mnenju Čebelarске zveze Slovenije je nujno razglasiti čebelo za ogroženo živalsko vrsto ter sprejeti vse potrebne ukrepe za njeno zaščito. Glede na to je treba sprejeti zakonodajo, ki bo spodbujala sajenje avtohtonih medovitih rastlin, saj bodo te čebelarjem omogočale pašo, hkrati pa bomo na ta način ohranjali avtohtono rastlinje in s tem tudi biotsko pestrost. Ne nazadnje se moramo vsi zavedati vsestranskega pomena čebel, še posebej njihove vloge pri opravevanju, saj brez čebel ne bo hrane, pa tudi vloge čebeljih pridelkov kot zdrave in varne hrane. Podrobnejši seznam medovitih rastlin je na voljo na ČZS Zakoni, ki veljajo v čebelji družini, so lahko zgled za vse nas. Spoštovanje, pripadnost, odgovornost do svojih in skupnih nalog so temelji za njihovo preživetje, pa tudi temelji za preživetje narave. Prej ko bomo to spoznali tudi ljudje, večja je možnost, da rešimo ta naš svet.

Monika Čuš

CVETLICE Z NEBA

Niso vse mame enake,
so pisane rožice sredi zelenih livad,
brez njih bi bili travniki pusti
in sonce žalostno,
saj vsakdo jih ima neizmerno rad.

Vendar mame so tudi na nebu najlepše cvetlice,
ki čuvajo svoje otroke z nebesnih oblakov.
Prelepa so njihova krila,
vseh nedoumljivih barvnih odtenkov,
nežnih kakor svila.

Z vetrom v rokah božajo solze na zemlji
in zmeraj nevidno so tam,
v srcih in sanjah svojih otrok večno dalje živijo
in kažejo pot v nov dan.

Romana Suhodolčan, Turistično društvo Središče ob Dravi

Središki »fašenk« – tradicija že 20 let

Pa se je zgodila, največja in najbolj obiskana prireditev v naši občini. »Fašenk« je bil letos koledarsko zelo hitro. Po krajšem zimskem spanju smo člani Turističnega društva, na čelu s predsednico Dragico Florjanič, morali hitro pričeti z organizacijo prireditve. Že januarja je bilo treba poskrbeti za vsa dovoljenja, tako kot rečemo – za milijon papirjev, poiskati sponzorje prireditve in vse ostalo. Ko je to urejeno, je naprej še samo rutina. Največja skrb – strah do konca prireditve pa še vedno ostane. Bo vse v redu, se ne bo nič hudega zgodilo, bomo ostali vsi celi in veseli? Letos je potekalo vse tako, kot je treba. Po mnenju mnogih, kakor tudi po mnenju ocenjevalne komisije, je menda bil letos najlepši in najboljši »fašenk«. Toda ko je vsega konec, si to rečemo vsako leto. Kaj nam to pove? Pove nam, da smo res vsako leto boljši. Saj moramo biti in ponosni smo na to.

Hvala naši občini, hvala vsem sponzorjem, velika hvala vsem skupinam vrtcev, šol in vsem ostalim. Ocenjevalna komisija ni imela lahkega dela. Škoda, da nisem v komisiji, za mene ste bili vsi prvi, vsi ste si za svoj trud in dobro voljo zaslužili prvo mesto.

Zdaj, ko smo si po »fašenku« že malo oddahnili, vam sporočamo, da bomo pripravili velikonočno razstavo s povabljenimi društvi od drugod, iz drugih krajev, tudi iz Hrvaške. Če nam bo uspelo, kar nam bo, bo razstava postavljena v prostorih bivšega Merkurja.

Vljudno vabljeni!

Prašički iz Vrtca Kog (2. mesto med vrteškimi skupinami)

Spužiji iz 1. razreda OŠ Središče ob Dravi (1. mesto med osnovnošolskimi skupinami)

Rezultati pustne povorke 2016

Pustovanja se je udeležilo 26 skupin, od tega 18 vrteških in šolskih skupin, 3 odrasle skupine brez vozil in 5 skupin z vozili.

Vrtec:

1. mesto: ČEBELICE – Vrtec Miklavž pri Ormožu
2. mesto: DELOVNI PRAŠIČKI – Vrtec Kog
3. mesto: LEGO KOCKE – Vrtec Navihanček Središče ob Dravi

Osnovna šola:

1. mesto: SPUŽIJI – 1. razred OŠ Središče ob Dravi
2. mesto: GOSTUVAJE – 9. razred OŠ Središče ob Dravi
3. mesto: ČLOVEK, NE JEZI SE – 5. razred OŠ Središče ob Dravi

Skupine brez vozil:

1. mesto: ZMAJI IZ ORMOŽA
2. mesto: DOJENČKI – TD Pragersko

Skupine z vozili:

1. mesto: TOVARNA SLADKORJA ŠALOVCI
2. mesto: KOŽUHAJE – Obreška mladina
3. mesto: SREDIŠKI GRAŠČAKI – Konjeniški klub Središče ob Dravi

Gostuvaje iz 9. razreda OŠ Središče ob Dravi (2. mesto med osnovnošolskimi skupinami)

Igra Človek, ne jezi se – 5. razred OŠ Središče ob Dravi (3. mesto med osnovnošolskimi skupinami) Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Središki graščaki iz Konjeniškega društva Središče ob Dravi
(3. mesto med skupinami z vozili)

Dojenčki iz TD Pragersko
(2. mesto med skupinami brez vozil)

Lego kocke iz Vrtca Navihanček pri OŠ Središče ob Dravi
(3. mesto med vrteškimi skupinami)

Čebelice iz Vrtca Miklavž pri Ormožu
(1. mesto med vrteškimi skupinami)

Franci Škrjanec, predsednik Društva starih vozil Središče ob Dravi

Moskva Tour 2015 – Balkan

2. del Moskva Tour 2015: Transilvanija in zaključek poti po Romuniji

Grad grofa Drakule in kamp v Karpatih

Skozi živopisne vasice Transilvanije in prelepo naravo je dvesto kilometrov poti hitro minilo, pa čeprav smo izbrali nekaj krajšo ter bolj ozko lokalno cesto, ki pa je bila na novo urejena in v odličnem stanju. Prispeli smo v srednjeveško saksonsko mesto Brasov (Brašov), mesto, ki je skozi stoletja postalo pomembno gospodarsko središče ter drugo največje mesto v Transilvaniji z 260.000 prebivalci. V industrijskih conah mesta se nahajata tudi dve slovenski blagovni znamki, Perutnina Ptuj in Unior Zreče. Celotno mesto je zelo lepo urejeno s cvetličnimi gredami in popolno cestno infrastrukturo. Osrednji del starega mestnega jedra prednjači s slikovitimi ulicami in različnimi

barvnimi odtenki srednjeveških hiš in seveda z ogromno cvetličnimi koriti ob številnih kavarnicah s terasami. Zaradi privlačnosti mesta ga obišče izjemno veliko število turistov. Nekako najbolj obiskana je gotška katedrala, ki jo nekateri imenujejo tudi črna katedrala. Ta vzdevek si je prislužila v letu 1689, ko jo je zajel požar v času avstrijske okupacije. Je tudi največja katedrala od Dunaja pa vse tja do Istanbula. Katedralo krasijo tudi mogočne orgle s 4.000 piščalmi. Po kratkem ogledu mesta se je nadaljevala pot proti Castelul Bran ali gradu Bran, oddaljenem slabo uro vožnje. Grad leži dobesedno na meji z Vlaško ali Valahijo. Je zgodovinsko zaščiten spomenik in turistična meka Transilvanije in celotne države. Začetki gradnje segajo v XIII. stoletje (Tevtonski viteški red). Nekaj časa je bil grad v lasti Habsburgov. V večini romunskih turističnih vodnikov je govo-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

ra, da je Vlad Tepeš, imenovan grof Drakula, živel v gradu Bran, potem ko je izgubil svoj prestol v Vlaški in dobil nalogo od vojvode lancu de Hunedoara, da brani južno mejo Transilvanije. Druga legenda pa govori, da je v XV. stoletju princ Vlad Tepeš bival v okroglem stolpu tega gradu in so mu zapriseženi turški sovražniki zaradi njegove krutosti nadeli ime Dracula, ki po romunsko pomeni zmaj ali hudič. Resnica pa je, da je irski pisatelj Bram Stoker napisal legendo o princu zla in teme ter knjigo izdal leta 1897. Vse ostalo vam je že zelo dobro znano iz številnih filmov o grofu Drakuli ... Ko smo prispeli v podnožje gradu ter v neznosni vročini in gneči turistov, ki so prihajali iz vseh vetrov, nam je hitro bilo jasno, da je grof Drakula pravi »brand«. V veliki gneči vozil se nam je le uspelo parkirati. K nam je pristopil starejši varnostnik ter nas med plačevanjem parkirnine vprašal, če smo Slovenci in če mogoče poznamo tovarno Unior. Hitro in ponosno je iz žepa izvlekel Uniorov odpirач za steklenice. Po krajšem klepetu z možakarjem smo se mimo številnih stojnic napotili proti gradu. Kolone turistov so čakale na vstopnice po eno uro in več. Ne glede na velik firbec, kako

Grad grofa Drakule v Transilvaniji

izgleda ta „zloglasni“ grad od blizu in od znotraj, nas je gneča hitro ohladila ter posledično spremenila naš načrt. Dan se je počasi iztekal, potrebovali smo večerjo ter prostor za spanje. Zgodaj zjutraj pa bomo že nekako prišli do vstopnic za ogled gradu. Čim bližje gradu smo poskušali najti lokacijo za naš tabor. Seveda nekje v naravi, kar bi tudi pomenilo brezplačno kampiranje. Romuni zelo dobro vedo, kako iz gostov izvleči denar, znajo »se iti turizma« ... Zapeljali smo mimo gradu, dobesedno na slepo proti najbližjim goram, kar pa ni bilo preveč težko v samem osrčju Karpatov. Makadamska cesta se je vijugala navkreber ob gorskem potoku. Po nekaj kilometrih smo spet zagledali opozorilno tablo in, hvala bogu, odklenjeno rampo. Prepovedano kampiranje, prepovedano ... zaščiteno to in ono in seveda klasika v Karpatih – »Pozor, medvedi«. Počasi smo nadaljevali in pred nami se je pojavil tabor šole v

naravi. Vsaj dvajset šotorov je bilo po vojaško postavljenih brez neke ograje ali zaščite. Ta pogled nam je vlil nekaj upanja. Že čez nekaj minut vožnje se je pred nami prikazal idiličen prostor za kampiranje. Zraven nas je žuborel ledeno mrzli gorski potok, desni breg pa je pokrivala trava živo zelene barve. Vozila smo na hitro parkirali, trava okrog nas pa je delovala kot perzijska preproga. Seveda nas je zanimalo, kdo to vzdržuje, kosi ... in kravji kakci so nam hitro odgovorili na vprašanja. Več kot očitno je bilo, da krave in drobnica neverjetno lepo vzdržujejo in urejajo okolje.

Sledila je priprava večerje, hlajenje lubenic ter pranje solate, tudi osvežitev v ledenem potočku je dobro dela. Po večerji smo skrbno pospravili vse sledi svojega bivanja. Ob pitju zaslužene kavice in ob prvem mraku so se v hipu okoli nas pojavili številni netopirji. Ob pomisleku, da se nahajamo samo nekaj kilometrov zračne linije stran od „zloglasnega“ gradu in ob vseh črnih scenarijih, ki jih poznamo iz številnih filmov o Drakuli, so nas netopirji asociirali na vampirje. Številne male in velike pečine na bližnjih skalah so seveda idealen prostor, pravi raj za te meni ne najbolj ljubke živalce. Klepetali smo še dolgo v noč. Čeprav smo bili utrujeni, nam je bilo nekako škoda prespati poletno, pa čeprav kar hladno noč v Transilvaniji. In tudi domačini so nas prepričali, da medvedi le niso tako nevarni.

Rano zjutraj smo krenili proti gradu in po polurnem čakanju smo prišli do vstopnic. V labirintu hodnikov, stopnic in soban so ogled popestrili lokalni vodiči. Osebo sem pričakoval več. No, kljub temu ni bilo tako slabo. Zavedali smo se, da se navsezadnje le nahajamo v gradu princa teme ter vampirjev ... Po končanem ogledu je sledil sprehod skozi etno vas, malo smo pobrskali tudi po stojnicah, nato pa zavili proti severu, proti gorovju Fagaras, ki se nahaja v južnih Karpatih. V mislih smo imeli najlepšo planinsko cesto na svetu, kot jo je ocenil angleški Top Gear, imenovana Transfagarasan. Gorski prelaz se nahaja na slabih 2100 m nadmorske višine. Nestrpno smo pričakovali lepo in zloglasno planinsko transverzalo. Cesta, ki jo je nekoč koristila samo vojska, je danes polna turistov, snemalcev filmov (Gospodar prstanov), športnikov ... Zgradili so jo vojaki po ukazu nekdanjega predsednika Nicolaa Ceausesca, v letih 1970–1974. Sama gradnja je bila zelo draga in nevarna ter je zahtevala veliko število človeških žrtev. Po uradnih podatkih je umrlo 40 ljudi, neuradno pa nekaj čez sto. Zaradi močnih vetrov so minerji bili celo privezani na skalah. Na žalost mnogim ni uspelo opraviti svoje naloge in so bili dobesedno odpihnjeni v prepade, kjer jih niso nikoli našli. Žalostna zgodba spominja na Rusko cesto čez Vršič, kjer so številni ruski ujetniki v prvi svetovni vojni pustili svoja življenja. Sama prometnica je od oktobra do maja zaprta zaradi snega. Zgodi pa se lahko tudi, da jo zaprejo zaradi slabega vremena tudi sredi poletja. Na obeh straneh vstopa na transverzalo opozarjajo na prevoznost in stanje na cesti ter seveda nujno kontrolo zavor, kajti dogajajo se številne nesreče, ker avtomobili zaradi preobremenitve in pregrevanja zavornega sistema, dobesedno zgrmijo v prepade.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Transfagarasan – najlepša »alpska« cesta na svetu

Naporni Transfagarasan, slikovita narava in slovo od Romunije

Zgodaj popoldne smo s severne strani prispeli v podnožje gorovja. Po hitrem kosilu smo pregledali vozila, kajti dobro smo se zavedali, da je sama stokilometrski ruta zelo zahtevna in povrh zelo nevarna. Cesta, ki je dobesedno vklesana v skale se je pričela nenormalno vijugati, v nekaterih ovinkih se je bilo nemogoče srečati z nasproti vozečimi vozili. Po slabi uri vožnje v prvi ali mogoče drugi predstavi pa se je prometnica spremenila. Zapeljali smo na dosti širšo cesto. Med drevesi se je tu in tam pojavil nepozaben pogled na doline in slapove. Nadaljevalo se je po polžje, kilometri so bili neskončno dolgi in pričelo nam je zvoniti v ušesih. Bujni temačni gozdovi Karpatov so se počasi spreminjali v posamezna drevesa. Čez kratek čas pa so tudi najbolj trdoglava drevesa prenehala rasti, seveda zaradi previsoke nadmorske višine. Pred nami se je razgrnila nekaj kilometrov široka dolina, boljše rečeno planota, ki so jo nekako varovali mogočni sivobeli vrhovi. Sredi nje je vijugala transversala. Bili smo nekje na polovici gorske ceste, zato je bil potreben kratek oddih in čaroben pogled proti dolini. Že zaradi samozavesti in kontrole vozil, kajti oziranje proti vrhu ni bilo prav nič vzpodbudno. Naša lepa cesta je vijugala levo, desno, levo, desno in se na koncu spremenila v samo sivo črto, ki se je izgubljala nekje v oblakih. Nekaj metrov od vozil so se veselo pasle črede krav in prašičev pasme duroc. Zanimivo jih je bilo opazovati, kakšen občutek za ravnotežje imajo te živali (mogoče ne poznajo strahu pred višino?). Pravi akrobati, gibali so se po samem robu, vsaj tristo metrov globokega prepada, preko katerega je bobnel slap Balea, visok 70 metrov. Naše opazovanje so kmalu uničili čudni temni oblaki, hitro smo se spakirali v avtomobile ter nadaljevali z vožnjo. Vožnja po planinski transversali je res enkratna, no, ne pa tudi za naša vozila, ki so očitno prepočasna in preveč »troma«. Vseeno pa smo uživali ob enkratnih pejsažih, ki so poplašali naš strah in nevarnosti, ki so prežale za skoraj vsakim drugim zavojem, izza katerih smo videli večstometerske prepade. Ker prometnica skoraj nima zaščitnih ograj, občutek zaradi tega ni ravno prav prijeten.

Počasi in vztrajno smo se vzpenjali, ko so se pojavile prve dežne kaplje. Največji problem je seveda pomanjkanje prostora za kakšno zaustavljanje. Tako smo bili prisiljeni nadaljevati proti

vrhu. Da zna biti tukaj vreme zelo muhasto, smo videli v naslednjih štiridesetih minutah vožnje. Imeli smo malo dežja, sonce in oblačnost in to večkrat v tem vrstnem redu ... Končno smo prisopihali na najvišjo točko, kjer nas je pred tunelom pričakal ogromen parkirni prostor (seveda plačljiv). Številne stojnice s predvsem domačo hrano, pijačo, spominki, ročno izdelanimi oblačili, zelišči ... ter prijaznimi trgovci, ki na vsak način želijo ugoditi vsakemu gostu. Opazili smo tudi razgledni stolp, ki se nahaja v sklopu žičnice in vozi turiste iz daljne doline na prekrasen razgled. Piko na i pa še daje planinsko jezero z imenom Balea (Lacul Balea), na katerem v zimskih časih zgradijo ledeni hotel. Ob samem jezeru se nahaja kočica Cabana Lacul Balea, ki jo je dal zgraditi kot počitniško brunarico sam Ceaușescu, kjer je preživel svoj prosti čas. Pozneje so brunarico razširili in odprli za turiste. Skratka, vse na višini 2100 m je podrejeno turizmu in cenam.

Pol ure smo porabili za ogleda in fotografiranje, nujno potrebno pa je bilo kar se da hitro nadaljevati z vožnjo, kajti vreme se je spet poslabšalo. Po enem kilometru dolgem in zelo nizkem tunelu, katerega višina je bila cca 3,5 m, nas je na drugi strani pričakala nevihta. Na srečo ni trajala dolgo, ampak prometnica je bila mokra in spolzka. Spust po veliki strmini in nenormalnih zavojih je bil za naša vozila zelo zahteven in nevaren. Zavore so se kar dobro pregrevale. Po nekaj zasilnih postankih in dveh urah spusta, smo prispeli do gozdov. Naslednji malo daljši postanek smo imeli na jezeru Lacul Vidraru. Natančneje na ogromnem impozantnem jezu istoimenske hidrocentrale. Tudi deževati je prenehalo. Med nadaljevanjem vožnje smo dohiteli nekaj vozil, ki so dobesedno stala kar na sredi ceste. Spraševali smo se, kaj se dogaja, je prometna nesreča ali okvara? Ne! Končno medvedi, pravzaprav natančneje medvedka in njen mladič, ki sta pozirala turistom in hkrati pobirala bombone in sladkarije. Tudi nam je uspelo narediti nekaj posnet-

Čudovita romunska pokrajina (Transilvanija)

kov. Nadaljevali smo počasi, do prve »civilizacije«, kjer smo lahko v miru prekontrolirali vozila in si nekoliko oddahnili. Vse je bilo v redu, zavore so vzdržale in se ohladile, naposled pa smo se rešili tudi gorovja in nadaljevali proti Bolgariji. Napetost in skrbi so v trenutku izpuhtele. Občutili smo krepko olajšanje.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Smer je bila mesto Pitesti, nato pa proti prestolnici Bukarešte ter mejnemu prehodu Giurgiu (RO)– Ruse (BG). Tudi temperatura se je dvignila na pravo poletno vročino. Do meje nas je delilo še 250 km, kar pa je v poznem popoldnevu bilo nemogoče prevoziti. Nadaljevali smo skozi številna naselja in vasi. Konjske vprege so še naprej popestrile dogajanje na cesti. Veliko število krav, ki so jih pastirji vračali s paše, je dostikrat popolnoma zaprlo cesto in ustavilo ves promet. Naša vozila smo zaustavili, da so se kravice lahko »prešprancirale« do svojih staj. Ker to početje ni nikogar preveč razburjalo, smo se tudi mi veselo vdali usodi ter strpno čakali in občudovali, kako je vsaka, točno vedoč kam, zavila proti svojemu domu. Naposled se je le zmračilo in razmišljali smo o prepotrebem zadnjem spanju v Romuniji. Zadnji tabor je bil nekako improviziran in izsiljen v nekem zapuščenem sadovnjaku. Najslabši do sedaj. V temi je bilo nemogoče najti kaj boljšega. Navsezadnje pa zakaj bi komplicirali ... Naslednji dan nam je ostal še obvoz glavnega mesta Bukarešte ter smer proti mejnemu prehodu v sosednjo Bolgarijo. Žal je 350 kilometrov dolgo rečno mejo Donave mogoče prečkati le čez en most Giurgiu–Ruse. Prispeli smo pred sam most, plačali mostnino ter čakali v nepreglednih

kolonah avtomobilov in tovornjakov. Vzrok za zastoje je bil v sanaciji samega mostu ter zaradi enosmernega prometa. Ob čakanju sem nekako strnil svoje misli o Romuniji, o slovenskih in tudi evropskih stereotipih, ki se glasijo nekako tako: Romunija je umazana, revna in predvsem zelo nevarna država, kjer te oropajo mimogrede ob belem dnevu. V naši samovšečnosti je poznavanje te države dobesedno nično. Vse se konča že pri glavnem mestu Bukarešti, seveda ciganih, diktatorju Nicolaeju Ceaușescu, tatovih in Drakuli. Ne da bi se zavedali, kako s tako ozkim in nevednim razmišljanjem delamo sami sebi škodo ter posledično veliko krivico res živopisni in slikoviti deželi z dobrimi in prijaznimi ljudmi. Deželi, kjer se nahaja še neokrnjena narava, neverjetni Karpati, gorska jezera, številni slapovi, podzemne jame, narodni parki, delta Donave, širna žitna polja, neskončni vinogradi, neverjetno ohranjena in urejena srednjeveška mesta ter podeželje ... deželi z bogato zgodovino ter mešanico narodov in kultur ter na koncu koncev deželi z odličnimi in veliko boljšimi predvsem lokalnimi cestami, kot so pri nas. Počasi smo se približevali legendarnemu mostu in tako zapuščali Romunijo.

Se nadaljuje ...

Franci Škrjanec, predsednik Slovenske veteranske avto moto zveze

Muzej traktorjev in parnih strojev »Žeravica« v Novem Miloševem

Edini muzej starih traktorjev, parnih strojev in lokomobilov na Balkanu se nahaja sredi Bačkih ravnin v naselju Novo Miloševo, oddaljeno nekje 150 km od Beograda ali dobri dve uri vožnje, na katero naju je z generalnim sekretarjem nagovoril g. Miroslav Milutinović. Ker je bil zadnji dan najinega bivanja v Beogradu, nisva bila preveč navdušena, saj naju je čakala še pot proti domu. No, po prihodu v muzej, ki se nahaja v sklopu Bosch diesel centra „Žeravica“, uradno najboljšega servisa (75. obletnica družinskega podjetja) na področju nekdanje Jugoslavije in Madžarske, nas je pričakal zelo prijazen lastnik, g. Čedomir Žeravica.

Po vstopu na dvorišče sva v hipu pozabila, da se še isti dan vračava proti Sloveniji. Že pred samim vhodom v muzej naju je pričakalo vsaj sto traktorjev, ki na obnovo, zaradi pomanjkanja prostora, čakajo žal pod vedrim nebom, kot se nam je potožil lastnik ter v nadaljevanju povedal, da je to veliko ljubezen do starih strojev nasledil od pokojnega očeta Milivoja. V popolnoma novi zgradbi muzeja, ki je očitno že pre-majhna, se skriva pravi zbirateljski raj.

Prva „atrakcija«, če lahko tako imenujem, je ameriški traktor Hart Parr, model 30, iz leta 1914, seveda v voznem stanju. Sledijo pa tudi vse mogoče ostale blagovne znamke. Popolnoma enaka situacija je tudi pri številnih parnih strojih ter ostalih eksponatih. Vse se je pričelo 1983. leta, ki je nekako začetek

muzeja, saj je oče takrat kupil prvi traktor Fordson, letnik 1924, nam je dejal lastnik ter nadaljeval, da vse do očetove smrti samemu muzeju ni posvečal preveč časa, saj je bila prioriteta razvoj Bosch diesel centra. Uspelo jim je zbrati veliko etno ter zbirko starih obrti, ki se nahajata v prvem nadstropju muzeja. Tudi v aneksu zgradbe muzeja je velika zbirka avtomobilov in motociklov. Ne bi vam rad prenašal svojih vtisov, vse to si je potrebno pogledati v živo ...

Zbirka starih traktorjev v muzeju Žeravica, Novo Miloševo

Miha Sok, predsednik Konjeniškega društva Središče ob Dravi

Poročilo o delu Konjeniškega društva Središče ob Dravi v letu 2015

Aktivnosti Konjeniškega društva Središče ob Dravi smo v letu 2015 pričeli z udeležbo na pustnem karnevalu v Središču, kjer smo se uspešno predstavili kot »Poslednji galop d.o.o.« in osvojili tretje mesto. Prav tako smo se predstavili tudi na pustnem karnevalu v Ormožu. V mesecu marcu smo izvedli zbor članov društva. Aktivnosti smo nadaljevali v aprilu z izvedbo Jurjevega blagoslova konj. Udeležilo se je več konjenikov z 20 konji.

Ker smo v programu dela zapisali, da bomo sodelovali na prireditvah drugih društev, če nas bodo povabila, smo se v začetku maja udeležili srečanja konjenikov v Mali Subotici na Hrvaškem, ki ga je organiziralo društvo Međimurski konjari. Tudi sami smo v organizirali 1. Mednarodno srečanje konjenikov in kočijažev, ki je glede na udeležbo konjenikov in tudi obiskovalcev presešlo vsa naša pričakovanja. Vsekakor je to projekt društva, ki ga je potrebno nadaljevati in tudi nadgraditi. Za uspešno izvedbo se moramo zahvaliti članom društva in tudi članom drugih društev v naši občini, ki so nam priskočili na pomoč. Ne smemo pa pozabiti tudi posameznikov in sponzorjev, ki so se odzvali na prošnjo za pomoč.

V mesecu maju smo prejeli tudi povabilo Kasaškega kluba Ljutomer, ki je lani slavilo 140-letnico, da popestrimo program s tekmovanjem kočij. Predstavili smo se s šestimi kočijami in izvedli atraktivno dirko dvovprege in štirivprege.

Mesec junij je bil hiperaktiven, saj smo sodelovali na srečanju kočijažev in konjenikov v hrvaških Križevcih, to je pri Potkalničkih konjarih, zatem na srečanju, ki ga je organiziralo sosednje Društvo Kočijaž Loperšice in na koncu še srečanje v Zelendvoru v izvedbi Udruge »Konj moj prijatelj«. Tukaj nam je uspelo osvojiti zeleni pokal, ki se nam je lani za las izmuznil. Tudi v avgustu smo se udeležili konjeniških iger, in sicer na Vukovem ranču v Zavrču, povabili pa so nas prijatelji iz KK Borl. Naj poudarim, da

Iz prvega srečanja kočijažev in konjenikov v maju 2015

smo se vseh teh dogodkov udeležili najmanj s 3 kočijami, ponekod smo bili tudi s štirimi. V tem mesecu nam je uspelo izpeljati tudi društveni izlet, in sicer v kobilarno Đakovo in krajinski park Lonjsko polje.

Zadnji vikend v avgustu je bil rezerviran za izvedbo 5. otroškega tabora, ki je bil letos prvič na novi lokaciji (travnik na Grabah) in v novih slamnatih prostorih. Dvodnevnega tabora se je udeležilo 27 otrok, ki so uživali v druženju in delu s konji, jahanju in nekaterih pozabljenih otroških igrah. Program tabora je bil zamisel dveh mladih članic društva, in sicer Špele in Maruše. Tabor je bil uspešno izpeljan s pomočjo požrtvovalnih članov društva, katerih največje plačilo je bilo zadovoljstvo otrok. Čisto vsi so obljubili, da pridejo tudi naslednje leto. Da smo otrokom omogočili debelo senco v hišici iz slame, se zahvaljujemo podjetju Jeruzalem Ormož SAT d.d.

V jesenskem času smo se na povabilo Društva Kočijaž Loperšice udeležili slavnostne parade, ki je bila izvedena v čast krajevnega praznika v Ormožu. Sodelovali smo tudi pri prazniku buč v Oljarni Središče ob Dravi, saj smo s štirimi kočijami vozili obiskovalce po naši občini, s čimer smo popestrili ponudbo prireditve. Na povabilo organizacijskega odbora prireditve Slovenija Classic TT 2015 smo pomagali tudi pri izvedbi dirke s starodobnim motocikli. V hrvaški Vidovec smo bili povabljeni na njihovo Zelenjado in tako smo bili tudi tam.

Nekaj naših konjenikov se je udeležilo tudi Martinove konjenice v organizaciji KK Borl, v novembru pa tudi blagoslova konj na Humu. V decembru so se naši člani na štefanovo udeležili dveh blagoslovov konj, in sicer v Miklavžu pri Ormožu na povabilo Prleškega konjeniškega društva in v Središču ob Dravi na povabilo Konjeniškega kluba Galoper Spodnjega Podravja Obrež.

V poročilu sem kronološko naštel dogodke, na katerih smo sodelovali in se predstavljali kot društvo. Res jih je bilo veliko in včasih se na katerega nismo mogli odzvati. Stkali smo nova prijateljstva med društvi in spoznali mnogo čudovitih ljudi, s katerimi nas povezuje ista nit, to je ljubezen do konjev.

V letu 2015 smo v društvu obnovili tudi star mrliški voz, ki je sedaj na ogled v mrliški vežici Središče, kupili smo nove kšire, ki so na razpolago vsem članom, nove podsedelnice in jih opremili z logotipom društva, nabavili smo nove majice in kape društva. Nabava društvenih majic mora potekati tudi v letu 2016.

Na koncu se zahvaljujem vsem članom, ki ste s svojim delom in udeležbo pomagali pri izvedbi programa društva. Mislim, da moramo vsi skupaj priznati, da smo delali dosti in dobro. Posebej pa bi se rad zahvalil za pomoč in razumevanje s strani Občine Središče ob Dravi in s strani župana. Na tako sodelovanje računamo tudi v bodoče, ker smo tudi mi kot društvo pripomogli k prepoznavnosti naše občine.

Silva Marčec, Kulturno društvo Obrež

Poročilo predsednice o delu društva v letu 2015

Leto 2015 je bilo zanimivo, delavno, uspešno ... Tako mislim jaz in zagotovo še kdo drug. Pa bom naštel vse naše nastope in aktivnosti skozi leto.

Nastopi pevcev ljudskih pesmi:

1. 29. 1. 2015 – Revija pri Svetem Tomažu JSKD
 2. 22. 2. 2015 – Glasbeni ključ v Središču
 3. 7. 3. 2015 – Ženske v akciji – srečanje srediških pevcev in recital
 4. 15. 3. 2015 – Sveti Tomaž, srečanje ljudskih pevcev
 5. 16. 5. 2015 – Turistična kmetija Ratek, Veliki Brebrovnik, nastop na srečanju družin
 6. 25. 5. 2015 – Binkoštna nedelja, petje pri vaškem domu Grabe
 7. 7. 6. 2015 – Kidričevo, srečanje ljudskih pevcev
 8. 9. 6. 2015 – Narodni dom Ptuj, srečanje ljudskih pevcev
 9. 4. 7. 2015 – Vurberk, srečanje ljudskih pevcev
 10. 31. 7. 2015 – Cerovec pri Teti Marti, puljenje lanu
 11. 15. 8. 2015 – Pri kapeli, Veliki šmaren
 12. 15. 8. 2015 – Turistična kmetija Puklavec Zasavci, srečanje ljudskih pevcev
 13. 27. 8. 2015 – Dom za starejše občane Ormož, ljudsko petje ob praznovanju roj. dnevo
 14. 12. 9. 2015 – Dan odprtih vrat – Oljarna Središče ob Dravi, kulturni program
 15. 17. 9. 2015 – Nova vas pri Ptuj, srečanje ljudskih pevcev
 16. 26. 9. 2015 – Podgorci, srečanje ljudskih pevcev
 17. 17. 10. 2015 – Osluševci, srečanje ljudskih pevcev
 18. 24. 10. 2015 – Obrež, srečanje ljudskih pevcev, prireditelji obreški pevci
 19. 7. 11. 2015 – Središče ob Dravi – martinovanje
 20. 8. 11. 2015 – Žetale, srečanje ljudskih pevcev
 21. 11. 11. 2015 – Benedikt, martinovanje na prostem
 22. 20. 11. 2015 – Vitomarci, srečanje ljudskih pevcev
- Za vse nastope so pevci imeli 45 vaj, ena vaja traja dve šolski uri.

Folklorniki pa smo oddelali sledeče:

10. in 11. 1. smo bili v domu Planinka na Pohorju na intenzivnih vajah;
22. 2. smo plesali na Glasbenem ključu v Središču;
14. 2. in 17. 2. nas je nekaj sodelovalo v pustni povorki;
14. 3. smo izvedli Folklorni večer v Domu kulture v Obrežu;
25. 4. smo plesali na Reviji odraslih folklornih skupin v Središču ob Dravi in dosegli regijsko raven;
8. 5. smo nastopili v Donji Voči na Hrvaškem;
31. 5. smo nastopili kot gostje na obletnici KD Ponikva pri Žalcu;
- 19., 20. in 21. 6. smo bili na hrvaški obali na Folklornem festivalu Zaton-Nin;
25. 7. Bosanska Otoka (BiH);
16. 10. smo plesali ob otvoritvi kanalizacije v Sokolani v Središču;

6. 11. smo se udeležili martinovanja v Donji Voči (HR);
14. 11. smo imeli nastop pri KD Manko Golar Ljutomer;
21. 11. smo sodelovali na Vinički jeseni na Vinici na Hrvaškem (desni breg Drave);
28. 11. smo popestrili abrahama v Sokolani.

Vaje ob petkih smo lani morali večkrat nadaljevati tudi v nedeljo. Seveda na vajah nikoli, ali pa lepše povedano – skoraj nikoli, nismo vsi. Statistično preverjen podatek pa je, da je v lanskem letu edina na vseh nastopih plesala Tea. Seveda si Tea zasluži pohvalo. Pohvaliti pa moram še našega prvega muzikanta Mitja, on je res najboljši, njega najbolj potrebujemo, brez njega smo rahlo izgubljeni. Toda imamo še rezervo. Drugega muzikanta Aleša, ki nas v tistih izgubljenih trenutkih reši. Zahvalila bi se naši Tiliki, ki je s pomočjo svojih igralskih umetnikov naredila naš Folklorni večer nepozaben. Čez leto pa se moramo ukvarjati tudi s folklornimi kostumi. Za to skrb bi se zahvalila Marinki, ki je lansko leto bila tudi na seminarju in ves dan poslušala o pravilnem oblačenju v folklornih skupinah. Sandri se zahvaljujem za tedensko obveščanje, Zvonku za najboljši izkupiček pri raznašanju koledarjev, Mileni za brezhibno urejene ženske frizure na nastopih, Metki za pomoč, ko kaj pozabim, Janezu za povedane vice. Vsakemu bi se lahko zahvalila za nekaj. Najbolj pa sem vesela in se jim zahvalim, našim novim članom. To pomeni, da gremo naprej. Seveda velja zahvala tudi članom upravnega in nadzornega odbora, ki nam letos poteče mandat. Trudili smo se vsak po svojih močeh. Nismo jamrali, probleme smo reševali sproti.

Plan dela za leto 2016

Nič ne bom zgrešila, če rečem, da se bomo pevci in folklorniki trudili, da se bomo udeležili vsakega nastopa, na katerega nas bodo povabili. Nekaj aktivnosti pa je že za nami. Pevci so svojo območno revijo ljudskih pevcev že opravili, folklorniki pa smo leto pričeli z intenzivnimi vajami v Radencih, drugo soboto in nedeljo v januarju. Nekaj nas je sodelovalo tudi na pustnem karnevalu v Središču. 2. aprila bomo pripravili Folklorni večer, 16. aprila smo povabljeni na Kog na njihov folklorni večer, 23. aprila bo v Središču območna revija odraslih folklornih skupin. Prijavili smo se na festival v Baški na otoku Krku v mesecu avgustu. Če hočemo vse nastope izvesti kar se da najbolje, moramo seveda imeti vaje. Folklorniki pa potrebujemo še urejene folklorne kostume, potem potrebujemo denar, ki ga je vedno premalo. Pa bom za konec rekla: »Koliko penez, tolko muzike,« čeprav nam Mitja igra zastonj.

Tvojega smehljaja ne more nihče kupiti, nihče predrugačiti, nihče ukrasti in nihče izsiliti. Prisrčen smehljaj lahko samo podariš. (Martin Kojc)
Osrečuj s prisrčnim smehljajem posebno one, ki so se odvadili smehljati. (Martin Kojc)

Milica Šavora

Nekaj utrinkov jasličarske ustvarjalnosti v naši župniji

Letos je v naši župniji v župnijski cerkvi na Grabah bila prvič razstava jaslic po posameznih vaseh. Bilo je kar šest razstavljenih jaslic, saj so se tokrat vasem pridružili s svojimi jaslicami še birmanci. Prav vse so zelo izvirno upodobile Kristusovo rojstvo. Prikazujejo idilo narave, kjer lahko človek preišlje o sebi in se pogovarja z Bogom. Jezus se rojeva tudi danes, ko prinaša ljubezen in mir med nas ljudi. Adventni čas nam lahko pri izdelavi jaslic pomaga poglobljati našo ljubezen do Boga in

Obrške jaslice

bližnjega. Vanje je bilo vložena veliko truda. Prav vse so bile prava paša za oči. Uporabljene so bile različne surovine, a vse se odlikujejo po dovršeni podobi in betlehemskega sporočila. Pri ogledovanju jaslic smo lahko ugotovili, da med nami živijo tudi pravi umetniki, ki ustvarjajo veliko lepega. Vsi ustvarjalci – avtorji so bili veseli vsakega znanca, sorodnika in prijatelja, ki si jih je prišel ogledat. Lepo je, da smo se sredi hitenja ustavili in si vzeli trenutek za Boga. Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. V upanju, da bomo tradicijo nadaljevali, hvala vsem za ves trud in čas, saj ste nam pričarali čudovit božič.

Šalovske jaslice

Opomba uredništva: Fotografije vseh jaslic najdete na občinski spletni strani

KOTIČEK DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Kneginja čardaša v Varaždinu

Tisti upokojenci, ki uživamo ob dogajanju na odrskih deskah, se radi udeležimo kakšne predstave v ptujskem, ljutomerskem in še katerem od bližnjih gledališč. Tokrat smo bili v varaždinskem, kjer smo gledali in poslušali izvajanje najbolj znanih pesmi iz operete Emerika Kalmana – Kneginja čardaša. Izvrstni umetniki Operetnega gledališča iz Budimpešte so se na svoji turneji po Evropi in Aziji (Budimpešta–Dunaj–Moskva–Varaždin–Bruselj–Delhi) ustavili v naši bližini, kar smo tudi mi izkoristili. Poleg glasbene spremljave kvinteta orkestra Operetnega gledališča smo lahko uživali še ob čudovitih glasovih in plesu štirih pevcev. Vesel madžarski melos, čardaš, joka-joče ali pa igrive violine ...

Emerik Kalman (1882–1953) je v svojem obdobju zavzel prvo mesto med pisci operet. Prav tako kot Kneginja čardaša je znana tudi njegova Grofica Marica, za katero naj bi skladatelj dobil navdih prav v Varaždinu. Še sedaj se v varaždinski kavarni Grofica Marica lahko razvajate z dobrimi kavami in slaščicami

in malo tudi začutite vzdušje tistega časa, medtem ko vas s sten kavarne opazujejo lepotice iz Kalmanovih časov. Menda naj bi se ta znameniti operetnik nekoč tudi res zadrževal v Varaždinu. Če vas bo kdaj zamikalo, da se nam pridružite in uživajte ob dogajanju na odrskih deskah, spremljajte obvestila na naših oglasnih deskah, v Sredici ali pa me pokličite na tel. 031 239 757 in povedala vam bom, če imamo v kratkem kaj v programu.

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Kaj smo upokojenci počeli v letu 2015?

Od lanskoletnega zbora članov, ki je bil 13. marca, so se zgodili naslednji dogodki:

28. marec: ekskurzija v Veržej na ogled pirhov in k Svetemu Juriju na razstavo velikonočnih jedi in ročnih del. Pri Svetem Juriju so nas gostile Kmečke ženske.

V času praznovanja našega občinskega praznika so kegljači organizirali tekmovanje v kegljanju in pikadu, rokodelci Metüli pa smo med darila, ki so jih na občini prispevali za goste iz pobratene Občine Mislinja, dodali še svoje izdelke.

12. aprila smo pripravili program skupaj z Osnovno šolo Središče ob Dravi in organizirali pogostitev za starejše občane. Prireditve vsako leto financira Občina Središče ob Dravi.

15. aprila: ekskurzija v Lendavo, ogled lendavskih gor, predavanje o kulturnem uživanju vina in bograč so nam pripravili člani Društva vinogradnikov in sadjarjev Lendava.

20. maja smo si na ekskurziji v Savinjsko dolino ogledali Mozirski gaj, najstarejšo slovensko katedralo in muzej v Gornjem Gradu ter še Kamnik, rojstni kraj našega zaslužnega generala Rudolfa Maistra.

6. junij: srečanje vseh osmih društev upokojencev (DU), ki smo združeni v Medobčinsko zvezo DU Ormož. Organizator smo bili upokojenci DU Središče ob Dravi in po pozitivnih odmevih, mislim, da smo delo dobro opravili.

15. junija smo imeli zelo zanimiv prikaz izdelovanja šopkov, ki smo ga pripravili skupaj s Knjižnico Franca Ksavra Meška Ormož (enota Središče ob Dravi).

17. junij: že tradicionalni Dan odprtega vrta. Vrt smo si ogledali v Šalovcih, kjer sta nas gostila naša člana Marica in Jožek Trstenjak.

22. junija se je devet naših članov udeležilo prireditve občinskega praznika v Mislinji.

Julij – čas za kopanje! Uživali smo v Banovcih in Čakovcu.

7. avgust: tudi že tradicionalna »poletna veselica«.

5–12. septembra: 2 skupini upokojencev sta odšli na morje. Eni preko društva, drugi v lastni režiji. Verjamem, da so se oboji prijetno zabavali.

12. septembra smo tisti, ki smo ostali doma, pomagali na prireditvi »Dan odprtih vrat« naše Oljarne.

30. septembra smo se z vlakom odpeljali v Ljubljano na našo vseslovensko upokojensko prireditev Festival za tretje življenjsko obdobje.

9. oktobra smo bili na prireditvi Pozdrav jeseni v Domu starejših občanov v Ormožu.

17. oktober: iz DU Gorišnica so nas povabili na svojo razstavo ročnih del – udeležili smo se in občudovali njihove izdelke.

23. oktober: v ptujskem gledališču smo se nasmejali Bojanu Emeršiču v komediji Mulc ... vas gleda.

25. oktober: jesenska ekskurzija po Medžimurju. Organizirali smo jo s Turistično agencijo Jakopič iz Čakovca. Bilo je zanimivo in poučno.

18. november: nekaj članov DU se je udeležilo lončarske delavnice, ki jo je organizirala Knjižnica Franca Ksavra Meška Ormož (enota Središče ob Dravi). Izdelke si lahko ogledate na razstavi.

27. november: naša kulturna skupina (pevci) je bila organizator medobčinskega srečanja kulturnih skupin. Na prireditvi so sodelovali pevci, ljudski pevci, recitator, folkloristi, gledališka skupina in rokodelci. Nastopi in celotno vzdušje je bilo enkratno.

2. december: predavanje oz. razgovor s psihologinjo Leo Majcen o pozitivnem razmišljanju. Žal se takšnih dogodkov udeleži le peščica ljudi.

18. december: že tradicionalno prednovoletno srečanje upokojencev. Veselo in sproščeno.

22. januarja smo ljubitelji gledališča zopet uživali. Tokrat smo v varaždinskem gledališču prisluhnili melodijam iz operete Grofica Marica, Madžarskega narodnega gledališča iz Budimpešte.

Februarja se je pričelo pobiranje članarine in priprave na občni zbor društva. Skozi vse leto potekajo treningi in tekmovanja naše kegljaške sekcije, tudi pevci redno vadijo vsak torek. Oboji tekmujejo in sodelujejo na prireditvah. Člani projekta »Starejši za starejše« pod Alenkinim vodstvom prizadevno obiskujejo starejše upokojence, jim delajo družbo in se jih ob prazniku spomnijo z manjšimi darili. Rokodelska skupina Metüli se dobiva predvsem v zimskem času, pripravlja pa razstave in darilca za naše člane. Tudi pohodniki s Stančem na čelu energično korakajo okoli, posebno pa obožujejo večere s polno luno. O svojih dejavnostih pa tudi redno poročamo v občinskem glasilu Sredica.

Vabilo za včlanitev v Društvo upokojencev Središče ob Dravi

Upokojence, ki ste vstopili v naše vrste lansko leto ali že prej in še niste včlanjeni v Društvo upokojencev, vabimo, da se nam pridružite!

Srečujemo se ob raznih prireditvah, na izletih, predavanjih, športnih, glasbenih in rokodelskih aktivnostih ... in nam je lepo. Če ste radi v družbi veselih in sebi enakih ljudi, pridite med nas!

Članarino (za nove in stare člane) lahko poravnate vsako prvo sredo v mesecu, od 8. do 10. ure, v naši pisarni v Sokolani.

Članarina znaša 10 evrov, vzajemna samopomoč pa tudi 10 evrov.

Prisrčno vabljeni!

Upravni odbor Društva upokojencev Središče ob Dravi in
predsednica Zdenka B. Slavič

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Okvirni program dela Društva upokojencev za leto 2016/17

April:

- organizacija prireditve za starejše občane v okviru občinskega praznika
- »ženski izlet« – ogled vrta ali parka

Maj:

- spomladanska ekskurzija

Junij:

- udeležba na srečanju upokojencev MZDU Ormož v Ivanjkojih (4. 6. 2016)
- dan odprtega vrta

Julij:

- kopanje v Banovcih in Čakovcu

Avgust:

- poletna veselica

September:

- letovanje na morju (avgusta ali septembra)
- udeležba na Festivalu za 3. življenjsko obdobje v Ljubljani - z vlakom

Oktober:

- jesenski izlet

November:

- predavanje o varčni rabi energije
- sodelovanje na medobčinski prireditvi pevskih zborov, folkloristov, rokodelcev ...
- gledališče

December:

- prednovoletno srečanje

Januar

- gledališče

Februar:

- začetek pobiranja članarine

Marec:

- zbor članov

pevci upokojenskega pevskega zbora. Člani projekta Starejši za starejše se udeležujejo raznih predavanj, obiskujejo starejše upokojence in jih obdarujejo z manjšimi pozornostmi. Tudi rokodelci ustvarjamo razna ročna dela in sodelujemo na razstavah.

Natančnejše datume naših aktivnosti bomo objavljali v Sredici in v oglasni vitrini na Sokolani. Če ima kdo še kakšen dodaten predlog, naj ga sporoči in če bo možno, ga bomo tudi izvedli.

TD Središče
Trg talcev 3
2277 Središče ob Dravi

VABILO

ZADEVA: Velikonočna razstava

Z velikim veseljem vas kot društvo vabimo, da obiščete našo velikonočno razstavo, ki bo na ogled od 25. 3. do 12. 4. 2016.

Razstavo smo postavili v prostorih bivšega Merkurja v Središču ob Dravi.

K sodelovanju smo povabili številna sosednja in prijateljska društva in posameznike. Pridite pogledat, kaj vse s(m)o ustvarili.

Prisrčno vabljeni!

S spoštovanjem,

TD Središče ob Dravi

Naši kegljači vadijo čez vse leto, poleti tekmujejo doma in pri sosednjih društvih. Prav tako so aktivni tudi

Utrip v vrtcu in šoli

Tamara Marčec

Obisk dedka Mraza

Tudi letos je otroke od 1. leta starosti do 1. razreda v Sokolani obiskal dedek Mraz. Ampak ni prišel sam. Z njim sta prišla Pika Nogavička in škrat, ki dedku Mrazu pomaga zavijati darila. Skupaj sta za otroke odigrala predstavo z naslovom Pika piše dedku Mrazu. Po končani predstavi pa so otroci priklicali še dobrega moža, ki je otrokom, zahvaljujoč Občini Središče ob Dravi, razdelil darila. Organizacijo in izvedbo dogodka sta, tako kot že vrsto let, prevzela središka šola in vrtec.

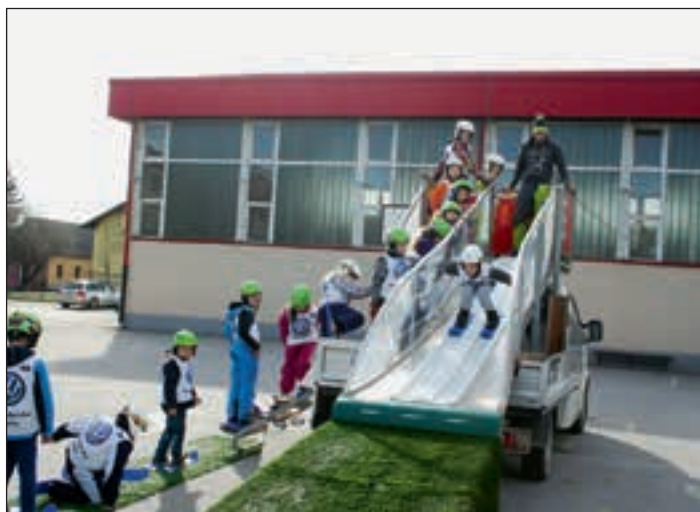

Sašo Kupčič

»Mini Planica« na OŠ Središče ob Dravi

Na prvi počitniški dan, v ponedeljek, 22. 2. 2016, so se učenci naše šole od 1. do 5. razreda lahko preizkusili v smučarskih skokih na mobilni skakalnici Mini Planica, kjer so učenke in učenci naredili svoje prve smučarske mini polete. Avtor projekta Mini Planica je Franci Petek, svetovni prvak v smučarskih skokih. Z nami sta bila olimpijec Mitja Oranič in Primož Kožar. Učenci so se navdušeno spuščali po mini skakalnici, ki je bila postavljena na igrišču pri osnovni šoli. Večina učencev je bila pogumna in je postavila svoj rekord. Skoke so spremlja-

li številni starši in mimoidoči. V izteku skakalnice so navijači ustvarili pravo »planiško« vzdušje. Mini Planica pred OŠ Središče ob Dravi in prvi smučarski skoki zagotovo še dolgo ne bodo šli iz glav učencem, ki so se preizkusili v tem športu. Prepričani smo, da je marsikoga ta šport navdušil za skakanje na srediških »strminah«, če bo le dovolj snega. Aktivnost smo organizirali, izpeljali in financirali v okviru programa Zdrav življenjski slog.

Gregor Rubin, predsednik
upravnega odbora sklada vrtca

Dobrodelna prireditve »Naše veliko srce«

»Srce vidi in razume vse, le poslušati ga je treba.«

Dobrodelnost je ponovno združila nastopajoče in obiskovalce v petek, 4. marca 2016, v Sokolani na sedmi tradicionalni dobrodelni prireditvi sklada vrtca Navihanček.

Vsi nastopajoči (otroci vrtca, trobilna sekcija središke pihalne godbe, dramska skupina staršev, pevski zbor staršev in vzgojiteljev, gospodična Laura Roškar) so se, da bi prireditev uspela, zelo potrudili.

Iskrena zahvala vodstvu OŠ Središče ob Dravi in vrtca Navihanček ter celotnemu kolektivu vrtca in nekaterim učiteljem ter delavcem osnovne šole. Iskrena zahvala vsem staršem, stari staršem, ki ste sodelovali v programu prireditve. Hvala Luciji Pocrnja in Boštjanu Kuhariču.

Hvala tudi vsem obiskovalcem za prostovoljne prispevke pa tudi vsem donatorjem in sponzorjem.

Z zbranimi sredstvi bomo lahko otrokom v vrtcu omogočili nadstandardni program in kupili nadstandardne pripomočke.

Zdenka Dogša

Šolski sklad OŠ Središče ob Dravi

Šolski sklad je bil ustanovljen junija 2001. Vse od takrat skrbi za obogatitev dejavnosti in prijetno bivanje otrok na šoli in okrog nje. Upravni odbor v okviru zmožnosti vedno prisluhne potrebam po novih učnih pripomočkih in posodabljanju starih ter sledi sprotnim potrebam učencev.

V lanskem in letošnjem šolskem letu smo uspeli v celoti z novimi oblačili opremiti našo folklorno skupino. V tekočem šolskem letu smo za učence nabavili ves likovni material za potrebe pouka. Za ciljno osvetljevanje in s tem povečanje zanimivosti in kvalitete šolskih prireditev smo nabavili reflektorje, uporabljali pa jih bomo tudi pri izbirnih predmetih. Za popestritev in nazornost pouka naravoslovja in tehnike smo nabavili zanimive učne pripomočke ter skupaj z Osnovno šolo Miklavž pri Ormožu večji didaktični komplet za zgodnje poučevanje angleščine. Z delnim pokrivanjem stroškov smo pomagali učencem iz socialno šibkih družin, da so se lahko udeležili dejavnosti, ki se jih v nasprotnem primeru ne bi mogli.

Sredstva za šolski sklad pridobivamo na različne načine: provizija iz prodaje voščilnic in koledarjev društva Za boljši svet, zbrani prostovoljni prispevki na božično-novoletnem bazarju, prihodek od starega papirja, ki ga sproti zbiramo v zabojniku, in od zbiralnih akcij v mesecu oktobru in maju. V decembru pripravimo voščila in pozovemo k donatorstvu mnoge poslovne subjekte. V letošnjem šolskem letu se jih je odzvalo deset. Največji donator šolskega sklada je **Safilo, proizvodnja očal, d. o. o., Ormož**, ki je sredstva namenil učencem za šolo v naravi. Med večjimi donatorji so še **Tehnološki center Jakl, d. o. o., Središče; Petrol, Slovenska energetska družba, d. d., Ljubljana in Orodjarstvo Igor Sever, s. p., Središče**. Vsem donatorjem se zahvalujemo. Zahvalujemo se tudi občanom za vse prostovoljne prispevke na naših prireditvah in za pomoč pri zbiranju odpadnega papirja ter staršem za tehnično podporo pri akcijah.

Zlatan Fafulić predaja donatorski bon podjetja Petrol, Slovenska energetska družba, d. d., ravnateljici Jasni Munda in Zdenki Dogša, predsednici upravnega odbora šolskega sklada.

Katja Volgemut

Ustvarjalnice dijakov

V mesecu januarju so nam dijaki 3. letnikov Gimnazije Franca Miklošiča Ljutomer, smer predšolska vzgoja, pripravili predstavo Petelin in njegova suknjica, po predstavi pa so sledile še ustvarjalnice v obliki delavnic.

Otroci so imeli možnost sodelovati v likovni, glasbeni, jezikovni, naravoslovni in gibalni dejavnosti. Predstava je bila kvalitetno pripravljena – tako scena kot nastop.

Dijaki so se zelo potrudili, bili so potrpežljivi, otrokom so veliko pokazali in jih naučili.

To je bila ena zelo prijetna izkušnja za njih kot tudi za naše otroke.

Lea Rajh, PGD Središče ob Dravi

Občinski kviz mladine tokrat v Središču ob Dravi

Gasilska mladina tekmuje na različnih področjih. Obstajajo tekmovanja s tipično gasilsko tematiko ter tekmovanja, na katerih otroci tekmujejo bolj v sproščenem vzdušju. Gasilci jih delimo na gasilska in gasilsko-športna. Tekmujemo na primer v vaji z vedrovko, vaji z ovirami, potem je tu še orientacija, kros, streljanje z zračno puško, šah in tako naprej. Dokaj priljubljeno tekmovanje je tudi kviz gasilske mladine, ki se odvija na treh nivojih. Najprej se ekipe pomerijo znotraj gasilskih zvez, to je občinsko tekmovanje, nato se najboljši dve ekipi iz vsake kategorije uvrstita na regijsko raven, nato pa se najboljše ekipe iz regijskega tekmovanja pomerijo še na državni ravni. Letošnje leto, torej v letu 2016, je občinsko tekmovanje za kar tri sosednje zveze, to so GZ Središče ob Dravi, GZ Ormož in GZ Sveti Tomaž, organizirala naša zveza.

Tekmovanje se je odvijalo v soboto, 27. februarja 2016, od 9. ure dalje v Sokolani in v prostorih OŠ Središče ob Dravi. Prisotnih je bilo kar 32 ekip, ki štejejo po tri člane, vsaka pa ima tudi svojega mentorja. Mladi gasilci so opravljali v sklopu kviza dva dela, najprej teoretičnega, nato pa še praktičnega. Tako so v uvodu odpisali pisne preizkuse na temo požarne preventive, prve pomoči in zgodovine gasilstva, nato pa so svoje spretnosti pokazali na poligonu ter pri vezanju vozlov oziroma pri

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

navezavi orodja. Veliko znanja je potrebnega tudi pri izvedbi gasilskih znanj od 5 proti 0, kar spominja na abecedo, kot jo poznamo iz oddaje Male sive celice. Po končanih nalogah je sledila okrepitev v jedilnici OŠ Središče ob Dravi in naj se ob tej priložnosti zahvalim tudi kuharicam, čistilkam in hišniku šole za vso pomoč okrog organizacije kviza ter odlično malico, ki so jo tudi tekmovalci več kot enkrat pohvalili. Sobotni direndaj se je končal brez zapletov ali kakršnih koli poškodb. Vse ekipe so se odlično odrezale in pokazale svoje sposobnosti, zato smo na koncu najboljše ekipe tudi nagradili s pokali. Med pionirji so v GZ Ormož bile najboljše pionirke iz PGD Hardek, v GZ Sveti Tomaž pionirji iz PGD Pršetinci, v GZ Središče ob Dravi pa pionirke PGD Središče ob Dravi, ki so izmed vseh pionirjev vseh treh zvez zbrale tudi največ točk. V kategoriji mladincev je v GZ Ormož prvo mesto zasedla ekipa PGD Ključarovci pri Ormožu, v GZ Sveti Tomaž ekipa PGD Pršetinci in v GZ Središče ob Dravi ekipa PGD Središče ob Dravi, ki je izmed vseh mladincev bila najboljša glede na točke. Tretja kategorija so bili gasilci pripravniki. V tej kategoriji so bile najboljše pripravnice iz PGD Ključarovci pri Ormožu.

V imenu GZ Središče ob Dravi bi se zahvalila Občini Središče ob Dravi in OŠ Središče ob Dravi za uporabo prostorov Sokolane in šole kot tudi za vso drugo pomoč. Ne smemo pa pozabiti

tudi na vse ostale sodelujoče, člane organizacijskega odbora tekmovanja, sodnike, redarje, kurirje in vse, ki so kakorkoli pomagali k uspešni izvedbi tekmovanja. S skupnimi močmi se da največ doseči, to smo tudi tokrat dokazali, saj smo z izpeljanim kvizom zelo zadovoljni. Če vse stvari tečejo gladko, je to dokaz odlične organizacije in komunikacije med ljudmi. Tega bi se ljudje morali bolj pogosto zavedati in večkrat sodelovati z ljudmi, ki imajo enake cilje. Z gasilskim pozdravom »Na pomoč!«

Janja Žinko, Tita Šnajder in Maja Filipič

Debata v ESTONIJI

Estonija, dežela z bogato zgodovino vse od Vikingov, monarhov do skupne preteklosti z Nemci, Švedi, Danci in Rusi. Danes neodvisna evropska država, članica Evropske unije in zveze NATO, baltiška država z zavirljivim ugledom in visokim življenjskim standardom. Prijazni ljudje, močno povezani z naravo in njenimi čari, ohranjajo kulturno ter naravno dediščino za prihodnje rodove in zato lahko svetlo zrejo v prihodnost.

Tallinn je estonsko pristaniško mesto, ki leži v Finskem zalivu. Srednjeveško staro mestno jedro pusti na mestu poseben pečat zgodovine in nepozabno doživetje vsakemu, ki ga obiše. Ima številne lokale s tradicionalno hrano in pijačo, ne manjka pa tudi tujih restavracij ter restavracij s posebnimi tematikami,

s katerimi staro mestno jedro privabi številne turiste in domačine, da tam preživijo svoj prosti čas in uživajo v njegovi lepoti.

Četrtek, 28. 1. 2016, Ormož–Milano–Tallinn

Kot vsa ostala potovanja se je tudi to začelo z veliko organizacije in skrbi, rahlo živčnimi starši in navdušenimi debaterkami ter njihovo mentorico, ki so komaj čakale, da se odpravijo na približno sedemurno vožnjo do letališča Bergamo v Milanu.

Bergamo je eno izmed manjših milanskih letališč, kljub temu pa je kar živahno in letala redno pristajajo in vzletajo. Na letališču smo si privoščile malico, po prehodu čez carino pa smo pregledale pestro ponudbo trgovin, ki so na območju, op-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

ročnem davkov. Ker je ura našega poleta sovpadala z uro sončnega zahoda, smo lahko vsi potniki na letalu opazovali čudovit prizor sončnega zahoda s kuliso Alp in nekaj puhastih oblakov čisto od blizu. Polet je minil dokaj mirno in tako smo brez večjih pretresov po približno treh urah letenja pristale v vetrovnem in hladnem Tallinu. Po divji vožnji s taksijem smo se znašle pred hostelom Munkenhof, ki leži v starem mestnem jedru v neposredni bližini mestnega obzidja. Po nastanitvi smo bile že pošteno lačne, zato smo se odpravile na lov za večerjo. Pristale smo v restavraciji "Hell Hunt", kjer so nam postregli z odličnimi jedmi iz domače kuhinje, ki smo se jih pošteno najedle. Po napornem prvem dnevu smo se odpravile nazaj v hostel, saj nas je naslednji dan čakal debatni turnir.

Petek, 29. 1. 2016, Tallinn

Turnir je potekal tri dni, od petka do sobote, na prestižni zasebni šoli English College. Že prvi vtisi o šoli in turnirju so bili prijetni, predvsem zaradi toplega sprejema ter pozitivnega vzdušja. Turnir se je pričel dopoldan. Po otvoritvi je sledil voden ogled talinskega muzeja Lennusada, ki je nekoč služil kot letalsko skladišče, danes pa je preurejen v muzej o ekspediciji na Antarktiko. Po kratkem sprehodu po mestu smo se odpravili nazaj v šolo, kjer so pozneje tudi sledile delavnice, namenjene temam, na katere smo debatirale. Po programu je nato sledil prvi krog debate, debatirale smo na trditev "Spletni brskalniki in tehnološka podjetja bi morali deliti osebne podatke svojih uporabnikov z vladnimi organizacijami". Naše prve tekmičice so bila prijetna dekleta iz Litve, s katerimi smo se pozneje spoznale in izmenjale kontakte. Nato smo se odpravile na večerjo v znano talinsko restavracijo "Pancake heaven", ki slovi po najboljših palačinkah v mestu, če ne kar v Evropi. Po večerji smo se odpravile nazaj do hostla in si razgledale mesto ponoči, zgodaj zjutraj smo potem dokončale debatne govore ter uredile še zadnje stvari, preden smo legle k počitku, saj nas je čakal naporen dan.

Sobota, 30. 1. 2016, Tallinn

V soboto smo vstale že zelo zgodaj, se odpravile v šolo, kjer smo tudi imele zajtrk. Po zajtrku so takoj sledili štirje debatni krogi, dva impromptu ter dva z že vnaprej pripravljenima trditvama. V šoli smo potem imele tradicionalno estonsko kosilo – juho iz rdeče pese ter roosamannavaht (sladka pena iz brusničnega soka). Kosilu sta sledila še dva kroga. Zadnjega smo debatirale s kitajsko ekipo, ki nam je po koncu podarila tudi kitajske spominke. Po dolgem dnevu v šoli smo odšle na večerjo, nato pa hitro nazaj v hostel, saj smo bile že precej zdelane.

Nedelja, 31. 1. 2016, Tallinn

V nedeljo je sledil še zadnji, šesti krog, v katerem smo debatirale na trditev "Ukinimo biogoriva." Po zadnjem krogu smo imele precej prostega časa, zato smo se odpravile na pico v bližnjo restavracijo. Popoldne smo se odpravile na talinsko notranje ministrstvo, kjer je potekal finale. Najprej nas je prijazno nagovoril sam estonski notranji minister, g. Hanno Pevkur. V finalu sta se pomerili ekipa iz Kitajske in BWS (Bishop Wordsworth's School), priznana deška šola iz angleškega Salisburya. Debata je potekala na trditev "Znotraj schengenskega območja bi morali ponovno obnoviti kontrolo na mejah." Obe ekipi sta se

odlično odrezali, na koncu je bila kot zmagovalka turnirja razglašena BWS – angleška ekipa.

Ponedeljek, 1. 2. 2016, Tallinn

Po uspešno končanem debatnem turnirju smo se najprej poštene naspale, nato pa smo se odpravile na pozen zajtrk v restavracijo "Wok to Walk", restavracijo s hitro prehrano. Sledili so nakupi. Najprej smo se odpravile na lokalno tržnico, kjer so ponujali izdelke domače obrti – razne plete rokavice, šale, kape. Potem smo se odpravile do bližnjega nakupovalnega centra, ki je ponujal v glavnem priznane blagovne znamke. Odpravile smo se tudi v nekaj zanimivih butikov, kjer je bilo veliko izdelkov v ponovni uporabi. Tam smo se zadržale kar nekaj časa, da pa bi dan zaključile bolj sladko, smo za konec obiskale čokoladnico Kalev. Čokoladnica se nahaja v Rottermanski četrti, to je stara industrijska četrt, ki jo postopoma obnavljajo v turistično točko, v zgradbe pa so dodali tudi nekaj sodobnih prvov. V četrti se nahaja restavracija "Vapiano", kjer smo si privoščile italijansko večerjo. Dan je bil zelo naporen, zato smo se z lepimi vtisi odpravile nazaj v hostel. Spat smo se odpravile zgodaj, saj nas je naslednji dan čakala naporna pot domov.

Torek, 2. 2. 2016, Tallinn–Milano–Ormož

Zjutraj smo se še zadnjič napotile na zajtrk (na odlične sendviče) v italijansko restavracijo, kjer smo si dokončno izdelale načrt za zadnji dan in povratek domov. Odločile smo se, da bo zadnji dan kulturno zgodovinsko obarvan, zato smo se najprej odpravile v Estonski nacionalni muzej, kjer smo si ogledale estonsko nacionalno zgodovino in odkrile zanimiv podatek, da imamo Slovenci in Estonci skupno zgodovino, saj naj bi prvi predniki Estoncev in Slovencev izvirali iz istega dela Afrike. Po ogledu muzeja smo se odpravile na naslednji zgodovinski spomenik, to je mestno obzidje, s katerega smo imele čudovit razgled na staro mestno jedro in na novejši del mesta. Če si dobro napel oči, si videl tudi morje. Vzpon in sestop z mestnega obzidja sta bila malce težavna, a sta nas popeljala v srednji vek, pogled na staro mestno jedro pa je le podkrepil ta občutek. Z mestnega obzidja smo se še zadnjič napotile na tržnico z vol-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

nenimi izdelki in občudovale ročna dela, nato pa smo poiskale čajnico Chado Teepood, ki je najstarejša čajnica v mestu. Ko vstopiš, te objame vonj raznih zelišč in čajnih mešanic in prepelavi te poseben občutek. Preden čaj kupiš, ga lahko tudi poskušaš, čajev pa tam ne najdemo le v "klasični" obliki, temveč tudi v novejših oblikah posebnih kapsul. Ker se je po našem izstopu iz čajnice že zvečerilo in smo bile že pošteno lačne, smo se spet ustavile v restavraciji "Wok to Walk", ki nas je vnovič navdušila z odlično hrano. Zadnje, kar smo si ogledale, je bila najstarejša lekarna v Evropi, ki nikoli ni zaprla svojih vrat. Leži na prelepem mestnem trgu, deluje od leta 1422, v njej pa lahko še danes kupujete zdravila. Na ogled imajo postavljene stare lekarniške pripomočke, posode, v katerih so hranili zdravila, tehtnice in ostali lekarniški pribor.

Domov smo potovale z nočnim letom, tako da nismo kaj prida opazovale držav, ki smo jih preleteli. Ob prihodu na milansko letališče v poznih nočnih urah nas je pričakala čisto drugačna slika, kot smo jo zapustile v četrtek, saj so bile vse trgovine zaprte, na letališču pa je vladal spokojen mir. Čez nekaj ur smo nato prispele v Ormož, rahlo izmučene, polne vtisov in nepozabnih

spominov iz Estonije in glavnega mesta Tallinn. Zahvaljujemo se Občini Središče ob Dravi, Občini Ormož, Veterinarski postaji Ormož in Jeruzalem SAT – Oljarni in mešalnici Središče, d. o. o., ter Simobilu Ormož.

Milica Šavora, Simona Sakelšek, Krajevna knjižnica Središče ob Dravi

Gurujka vrtničkarstva v knjižnici

Po tem, ko so naši cvetlični in zelenjavni vrtovi čez zimo počivali pod snežno odejo, se v prvih toplih marčnih dnevih že oziramo na prihajajočo pomlad, ki bo vse ljubitelje vrtničkarstva privabila na vrtove in zelenjavne gredice. Za dober začetek vrtnarskih opravil smo zato v krajevni knjižnici pripravili predavanje z naslovom Pomlad na zelenjavnem vrtu. Obiskala nas je gurujka vrtničkarstva, ga. Miša Pušenjak, diplomantka biotehniške fakultete, oddelka za agronomijo (smer vrtnarstvo in sadjarstvo), ki že več kot 25 let dela na področju pridelovanja zelenjave, raziskav in novih tehnologij na tem področju. Ali ste vedeli, da priznana strokovnjakinja za zelenjadarstvo in okrasne rastline nima svojega vrta? Zato pa pridno skrbi za mamin in prijatelji-

čin vrt. Njene knjige so vrtničarska biblija, doslej jih je napisala šest, pred kratkim pa izdala knjigo Rastlinjaki na vrtu.

Predavanje je bilo izjemno zanimivo, izčrpno, novosti polno ter napolnjeno do zadnjega kotička šolske jedilnice. Njeni številni predlogi pridelovanja različne zelenjave ob upoštevanju kolobarja in tehnike obdelave gredic so nadgradili vrtničarsko znanje obiskovalcev ter hkrati prinesli nova znanja, kako urediti domači vrt. Gostja je tudi z veseljem odgovorila na vprašanja obiskovalcev. Vabimo vas tudi, da se nam pridružite na literarnem večeru, ki ga pripravljamo ob svetovnem dnevu poezije, 1. aprila, ob 19. uri. Gostja Katjuša Kosovel bo predstavila svoj pesniški prvenec Ulica lepih misli, v katerem predstavi izbor svojih pesmi in misli.

Helena Srnec

Načrt dejavnosti KUD Prasila 2016

NATEČAJ ZA NAJBOLJŠO PESEM IN KRATKO ZGODBO na temo ŠTORKLJE

Avtorji lahko ustvarjate svoje literarne izdelke – pesmi in kratko zgodbo v slovenskem zbornem jeziku ali v prleškem narečju.

Predvidenih je več knjižnih nagrad, najboljša besedila pa bodo javno predstavljena na dogodku Večer prleške poezije, knjige in vina (predvidoma meseca oktobra 2016).

Prispela literarna besedila bo na podlagi kriterijev (skladnost vsebine z razpisano temo, izvirnost, inovativnost v slogu) ovrednotila komisija, ki jo sestavljajo:

- Vlado Žabot,
- Marijana Korotaj in
- Helena Srnec.

Rezultate natečaja bomo javno objavili na internetni strani kudprasila.si meseca septembra 2016, avtorji bodo o rezultatih tudi pisno obveščeni.

Pesmi in kratke zgodbe pošljite po e-pošti kud.prasila@gmail.com, najkasneje do 10. julija 2016. Prispevki morajo biti napisani z računalnikom in poslani po elektronski pošti, in sicer: v eni priponki so podatki avtorja s šifro (avtorjeva šifra, ime in priimek, domači naslov, letnica rojstva, telefonska številka, elektronski naslov), v drugi priponki so besedila, označena s šifro.

BRANJE POEZIJE POD LIPO (Teden ljubiteljske kulture 2016) – četrtek, 19. maj 2016, ob 18.00 (Gradišče, Trate)

Gostja: Tina Martina Kos, Štrigova
19. maja 2016 se bomo ljubitelji branja poezije zbrali na Gradišču pod najstarejšo lipo v Občini Središče ob Dravi. Želja je, da bi obiskovalci prinesli kakšno knjigo, dve ter prebrali nekaj ljubih jim pesmi.

Gostili bomo Tino Martino Kos, dvojezično pesnico, ki piše v slovenskem in hrvaškem jeziku. Nekoč prebivalka Občine Središče ob Dravi, sedaj že več kot dvajset let prebivalka Štrigove, Hrvaška.

Literarni večeri 2016

V letu 2016 bomo izvedli kar nekaj literarnih večerov v sodelovanju s Knjižnico

Krajevna knjižnica Središče ob Dravi

in

KUD Prasila

vabita na

srečanje in predstavitev pesniškega prvenca

Katjuše Kosovel

Ulica lepih misli

v petek, 1. 4. 2016, ob 19. uri v prostorih Osnovne šole Središče ob Dravi.

Z avtorico se bo pogovarjala Helena Srnec.

Katjuša Kosovel prihaja iz Primorske, na Prlekijo pa jo vežejo sorodstvene vezi. Piše že od najstniških let naprej, v pesniškem prvencau pa nam predstavi izbor svojih pesmi in misli. »Ljubezen je tako preprosta, da si jo lahko vsak privoščiči.«

Vljudno vabljeni!

Franca Ksavra Meška Ormož. Prvega aprila bomo gostili Katjušo Kosovel (Kog/Primorska) in predstavili njen pesniški prvenec Ulica lepih misli (2015).

POLETNI TABOR

V objemu vitezov, kraljev, narave in pravljic

Datum: 2. 7. 2016 in 3. 7. 2016

Kraj: Središče ob Dravi (Stras)

Udeleženci: 6–12 let

Predhodne prijave na e-naslov: kud.prasila@gmail.com ali na tel. št. 040-422-386 (Helena).

Spoznavanje otrok s pomočjo spoznavnih iger, pravljica/pripoved z lutkami, poslikava obrazov, priprava kosila v baronovem kotlu in pojedina v baronovem šotoru, igranje s srednjeveškimi igrali,

priprava večerje v naravi, pripovedovanje pravljic in petje ob ognju, predstava bruhalcev ognja, spust lampijončkov, spanje v srednjeveških šotorih, priprava zajtrka v baronovem kotlu, razgibalne vaje (pozdrav soncu), pravljíčna ura s psom, delavnice: lokostrelstvo, viteštvo, ples, lončarstvo, izdelovanje nakita ...

VEČER PRLEŠKE KNJIGE IN VINA 2016 – oktober 2016

Gostili bomo prleškega pisatelja Vlada Žabota, podelili bomo nagrade literarnega natečaja Štorklje. Predstavili bomo prleške vinarje in še marsikaj ...

Več o društvu in dogajanju najdete na www.kudprasila.si oz. na Facebook strani <https://www.facebook.com/PrleskaDusa/>.

Samo Žerjav

Velika noč po češko ali celo skandinavsko?

Velika noč je največji praznik krščanstva, ob katerem se spominjamo Jezusovega trpljenja, križanja in vstajenja. V Sloveniji je navada, da kristjani na veliko soboto cekarje napolnimo z dobrotami, med katerimi ne smejo manjkati šunka, pirhi, hren, potica in kruh, jih pokrijemo s prtiki in nesemo v cerkve, kjer jih župniki blagoslovijo. Ravno jedi iz tega cekarja so nato zajtrk na dan velike noči, ko se ob mizi tradicionalno zbere vsa družina; no, neučakanci se pojedine lotijo že v soboto. Vendarle pa povsod po svetu velike noči ne praznujejo tako kot pri nas. Če ste bolj svobodnega duha, lahko spodaj navedene primere preizkusite tudi sami.

Oglejmo si najprej, kako »vzemem« praznujejo na Češkem in Slovaškem. V teh državah moški na velikonočni ponedeljek »našeškajo« ženske s posebnim ročno izdelanim bičem, ki mu na Češkem pravijo *pomlázka*, na Slovaškem pa *korbáč* (zveni znano?). Sestavljen je iz osmih, dvanajstih ali celo štiriindvajsetih vrbovih vej, ki so po navadi dolge do dveh metrov, konice pa so okrašene z barvnimi trakovi. »Šeškanje« seveda ni namenjeno povzročanju bolečin in trpljenja – legenda namreč pravi, da je ženske treba našeškati zato, da bodo v naslednjem letu ostale zdrave in lepe. Tradicionalno je lahko bila ženska, ki ni bila našeškana, uža-

Čehi so hudomušni tudi pri veliki noči

ljena, saj je to pomenilo, da ne privlači moških. Obiskovalci z biči v znak zahvale običajno dobijo obarvano jajce ter nekaj drobiža. Na vzhodnem Moravskem in v nekaterih predelih Slovaške pa so ženske poleg »šeškanja« deležne tudi mokre budnice – moški jih namreč iz spanja zbudijo tako, da na njih zlijejo lavor mrzle vode. Ženske se moškim za storjena dejanja lahko po tradiciji maščujejo naslednji dan, ko smejo nanje zlitati vedra hladne vode, in s tem je velikonočna bitka med spoloma končana, moški in ženska pa sta si bot.

V skandinavskih državah velikonočni ogenj prižgejo na dan velike noči ob sončnem zahodu. Na Norveškem se v času velikonočnih počitnic in dopustov družine velikokrat odpravijo na smučanje. V kočah, v katerih bivajo, barvajo jajčka, tradicionalno pa je to obdobje pri njih tudi čas kriminalk, filmov o umorih in detektivskih zgodb, zato vsi televizijski kanali v tem času ponujajo pester izbor tovrstnih filmov in tudi knjigarne beležijo porast nakupa zgodb s kriminalno vsebino. No, njihova komercializacija v tem času ubira nekoliko drugačne strategije in zato so kartoni z mlekom, vrečke s kruhom in celo škatlice piškotov, poslikani s stripi, slikami ali kratkimi zgodbami s kriminalno vsebino, kar se je v preteklih letih izkazalo za pravi prodajni hit. Na Finskem, Švedskem in Danskem družine poleg barvanja jajc praznujejo pravo malo noč čarovnic. Otroci se na velikonočno soboto oblečejo v čarovnice in od vrat do vrat zbirajo sladkarije v zameno za mucke, narejene iz vrbe. Ta vrsta praznovanja je v bistvu mešanica ortodoksne tradicije, ki narekuje blagoslov domov z vrbovimi vejami ter skandinavskega izročila, v katerem osrednjo vlogo ob veliki noči igrajo čarovnice. Velikonočna pojedina v teh deželah je sestavljena iz lososa (in drugih vrst rib), krompirja, jajc in zelenjave. Na Finskem ribe velikokrat zamenja jagnjetina, za posladek pa si (predvsem protestanti) privoščijo še *Mämmi* (vrsta velikonočnega pudinga).

Prijetno praznovanje se nam torej obeta tudi letos; spoštujmo tradicijo, tudi neverujoči, veselimo se srečanj z najbližjimi! Mirno veliko noč želimo tudi vsem kristjanom v Siriji, Iraku in drugod. Zaslužijo si jo.

Samo Žerjav

»Vratí« – nekoč in danes

Slovar slovenskega knjižnega jezika nam pri besedi »vratí« poda sledečo razlago: *travnat svet na koncu njive, kjer se pri oranju obrača plug*. Slovar navaja, da gre za narečno vzhodnoštajersko besedo. V osrednjem predelu naše dežele vratem pravijo ozara, gotovo se ob robovih slovenskega etničnega prostora najdejo še kakšna druga poimenovanja, ampak pustimo to zdaj ob strani. Pisanja tega članka sem se lotil iz čistega razočaranja, kaj se z našimi, nekoč obširnimi in s sadnim drevjem ali kako drugače zaraščenimi vratmi dogaja zadnjih nekaj desetletij. Intenzivno kmetijstvo je našo kulturno krajino osiromašilo, živalim zmanjšalo možnost zavetja, kmetom, predvsem tisti

Njiva preudarnega kmeta

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

večjim, bolj podjetnim (in s tem velikokrat manj z naravo povezanim) pa dalo možnost, da orjejo že skoraj do cest in jarokov. Precej priljubljena praksa veleva, da je treba vrati skrčiti na minimum, kajti med 7 ton koruze in 7,03 tone je seveda razlika. Včasih se človek vpraša, čemu tako ravnanje? Prilagam dve fotografiji – mogoče bo kdo prepoznal njivi ali pa tudi ne. Primerov podobne prakse je še veliko. K razmisleku kličem vse, ki se omenjene taktike poslužujete. Človek bi si kar izmislil nov pregovor: Povej mi, kako velike vrati puščaš, in povem ti, kakšen kmet si. Pa brez zamere!

Njiva »prevzetnega« kmeta

Društvo za telesno vzgojo Partizan

Gibalne urice za najmlajše

DTV Partizan že vrsto let v zimskih mesecih organizira gibalne urice za najmlajše otroke. Tudi letos so otroci zaradi velikega števila, lažjega in bolj prilagojenega dela razdeljeni v dve starostni skupini. Otroci so na ponedeljkovih gibalnih uricah spoznavali različne športne pripomočke, orodja, športne igre in se igrali iger, pri katerih je potrebno upoštevati pravila.

Otroci na posreden način spoznavajo, da je gibanje najosnovnejša človekova danost in potreba, ki jo s pridom izkoriščajo.

Vaditeljice se zahvaljujemo otrokom za prijetna tedenska druženja, velika pohvala pa velja tudi staršem, ki otroke spodbujajo pri tej redni telesni aktivnosti.

Otroci in starši – tudi naslednjo sezono rekreacije vas bomo zelo veseli.

Samo Žerjav

Nogometna pomlad pred vrati

Ob koncu marca se tudi v ligah Medobčinske nogometne zveze Ptuj, kjer se zdaj že skoraj štiri desetletja za žogo podijo središki nogometaši, po dolgem zimskem premoru začenja nogometni ples. Jesen nam je postregla s precej dobrimi rezultati vseh selekcij; nogometaši so čez zimo nabirali kondicijo v telovadnici in tekmovali na malonogometnih turnirjih (mlajše selekcije so te dni uspešno nastopale na mednarodnem turnirju v Ormožu) in ligah.

Članska ekipa odhaja 26. marca na gostovanje v Gerečjo vas, kjer bi se z zmago utrdili na 4. mestu Superlige. Aprila sledita dve težki tekmi proti vodilnim ekipam lige – glede na pretekle predstave naših je možno prav vse. Mladinska ekipa v 1. spomladanskem krogu pričakuje ekipo Hajdine, vse razen zmage naših pa bi bilo veliko presenečenje. Sprememb v igalskem kadru v ekipi članov, pa tudi mladincev, to zimo ni bilo. Mlajše selekcije pričenejo svoj boj za nove zmage nekoliko kasneje, praviloma sredi aprila. V jesenskem delu sezone so se uspešno kosale z ostalimi, zato ni razloga, da temu ne bi bilo tako tudi to pomlad. Če ne cvetijo mariborske vijolice, pa naj uspeva naši zeleni falangi! S priloženo fotografijo vas želimo malo popeljati v stare čase in vas obenem opomniti, da se visoki jubilej bliža.

Klub se zahvaljuje vsem, ki ste sodelovali v spomladanski »delovni akciji«, obenem pa tudi letos v marcu, aprilu, maju in juniju vabi vse nogometa željne na Trate!

Gradnja igrišča sredi 70-ih let (Foto: J. Dogša)

Obvestilo

Dragi občani. Če želite biti obveščeni o dogajanju v Občini, se lahko naročite na novice na spletni strani <http://www.sredisce-ob-dravi.si/>.

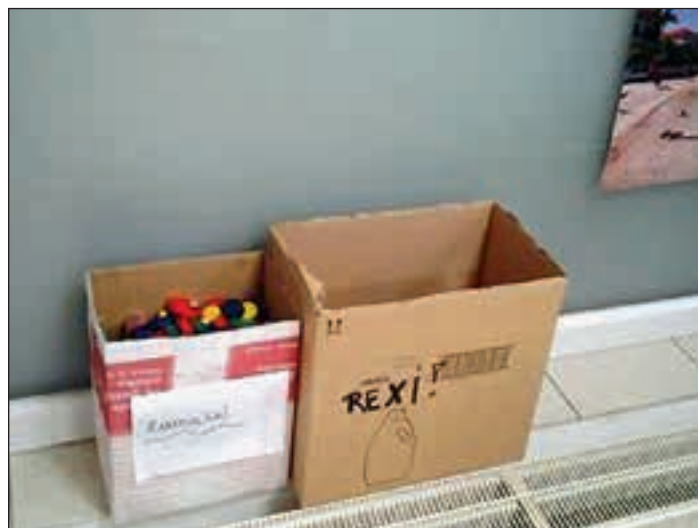
Jana Čavničar

Dobrodelno zbiranje zamaškov in hrane v Tuševi trgovini

Uredništvo Sredice bi rado pohvalilo humanitarno gesto Tuševe poslovalnice v Središču ob Dravi (Market Krap, d. o. o.). Ob vходу v poslovalnico sta postavljeni dve zbirni škatli za zbiranje plastičnih zamaškov ter živalske hrane. Zbiranje plastičnih zamaškov je namenjeno nakupu invalidskega vozička za deklico iz Destrnika. Čeprav so zamaški majhni, pa kljub temu lahko pripomorejo k nakupu dragih medicinskih pripomočkov, s katerimi se olajša vsakdanjik osebam s posebnimi potrebami, zato jih nikar ne zavržite.

Druga zbiralna škatla pa je namenjena hrani za psa Rexa in muce, ki potrpežljivo čakajo na svojega lastnika ter so veseli vsakega priboljška.

Samoiniciativna pomoč Tuševe trgovine ter izjemen odnos zaposlenih do lokalnega okolja kot tudi sam odziv strank pri zbiranju je zelo pozitiven, kar nas zelo veseli, zato iskrena hvala.

Društvo za zaščito živali sveta P.A.W. Ormož

Sterilizacija/kastracija mačk

Do konca marca lahko izkoristite 20% popust na storitev sterilizacije in kastracije v Veterinarski ambulanti Vernik v Moškanjih in pri Svetem Tomažu. Kupončke lahko dobite v ambulanti.

Sterilizacija in kastracija sta v dobro lastnikov mačk, mačk samih in okolja. Sterilizacija in kastracija sta najbolj priporočljiv kompromis – pobiranje mladičev je namreč nezakonito!

Sterilizacija

Vse mačke, ki niso namenjene nadaljnji vzreji in/ali razstavljanju, bi morale biti sterilizirane oz. kastrirane. Če ste lastnik mačke, ki povzre nezaželene mladiče, ste tudi po zakonu lahko kaznovani. Nezaželena legla so nezakonita. Sterilizacija se lahko opravi že od 2. do 5. meseca starosti. Zmotno je mišljenje, da naj ima mačka vsaj enkrat leglo, preden se jo sterilizira. Takšno mišljenje ne vodi v nič drugega kot v rojstvo mnogih nezaželenih mladičev, ki so potem takoj ob rojstvu ubiti ali kasneje pahnjeni na cesto.

Če se samici mladiče takoj po rojstvu pobije (kar je ne samo nezakonito dejanje, temveč tudi nečloveško) ali odvzame, ji to povzroči velik stres in porast bolezni, poleg tega jo nagon sili k ponovnemu parjenju.

Pri hišni ljubljenci, ki se jo sterilizira pred prvo gonitvijo, je zelo zmanjšano tveganje za razvoj raka jajčnikov, maternice in seskov. Nikoli se ji ne bo razvilo vnetje maternice (pyometra), ki lahko resno ogrozi življenje mačke in terja urgentno sterilizacijo.

Kastracija

Pri okoli 6. do 7. meseca starosti postane samček spolno zrel. Kot pri samičkah je tudi pri samčkih najbolje, če se poseg opravi

vi, dokler je še mlad, se pravi pri starosti 2 do 5 mesecev, čeprav je seveda možno poseg opraviti v katerikoli starosti v življenju. Kastracija se uvršča med preventivne kirurške postopke in ne spremeni videza samčka. Samček bo imel po posegu še vedno sekundarne spolne značilnosti, ne glede na starost, v kateri je poseg opravljen. Nekastrirani samčki imajo lahko številne zdravstvene težave, povezane s hormoni. Razvije se jim lahko rak prostate, perianalni tumorji, rak testisov. Kastracija zelo zniža tveganje za te bolezni. Kastracija je zlasti učinkovita kot preventivna metoda proti številnim težavam z vedenjem, zmanjša se agresija samcev proti drugim samcem. Ko samec doseže polno fizično in spolno zrelost, postane vedno bolj zaščitniški do tega, kar smatra za svoj „teritorij“. Skupaj k temu instinktu spada tudi potepanje. Spolno aktiven samec mora nenehno nadzorovati meje svoje lastnine in jih širiti. Nekastrirani samec lahko začne markirati svoj teritorij z uriniranjem na vsako pokončno površino, ki jo najde.

Kakšen je kirurški postopek?

Operacija je preprost, rutinski proces, ki ljubljencu pravzaprav pomaga. Poseg ni boleč, opravljen je v splošni anesteziji, ljubljencek ne čuti ničesar med posegom in tveganja so minimalna. Kadar je opravljena zelo zgodaj, pri mladi živali, zapusti največ dan, dva neugodja. Pri samičkah se odstranijo jajčniki in maternica ter se tako prepreči proizvodnja jajčec. Pri samčkih se odstranijo testisi in s tem izvor sperme.

Brezdomne mačke

Brezdomne mačke v mestih kot tudi na deželi so problem in ta problem je večini ljudi skrit. Tavajočega, brezdomnega psa

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

marsikdo opazi, za mačko se malokdo zmeni. So povsod okrog nas. Na smetnjakih, pod avtomobili, v kletih, zapuščenih stavbah ... Večina ljudi hodi mimo njih in se zanje ne zmeni, mnogi jih podijo, redki pomagajo.

Ljudje se žal še vedno premalo zavedajo pomena odnosa človek–žival. Mačke so na slabšem kot psi in druge živali. Prevladuje mnenje, da so mačke hinavke, da se neprestano pariyo, da so zveri, ki ljudem povzročajo več škode kot koristi.

Od kod so prišle vse te muce?

Nekateri od njihovih prednikov so sicer imeli lastnike, ki pa so jih spuščali ven, ne da bi jih predhodno sterilizirali oz. kastrirali. Prišlo je do legla mladičev, ki so se morda skotili v kakšni temni kleti bloka in kot po čudežu preživeli ter čez dobre pol leta ali najkasneje leto dni že poskrbeli za naslednje generacije brezdomnih mačk ... Druge so morda imele dom, dokler so bile ljubki mladiči. Morda celo do takrat, ko je njihov lastnik odšel na počitnice na morje, na enotedensko smučanje ali kam drugam, mačko pa postavil pred vrata, češ » ... se bo že znašla ... saj je vendar mačka«. Če je bila toliko iznajdljiva, da se je nenaadni spremembi lahko prilagodila, je za silo sicer preživela, drugače pa je dneve dolgo prestrašena in preganjana počasi ugašala od lakote in žeje, če se seveda, nevajena življenja zunaj, ni takoj znašla pod kolesi avtomobila ... Morda je bila celo ljubljena, dokler lastniki niso opazili, da pričakuje mladičke ... Potem pa so jo „kaznovali“ tako, da so jo tik pred kotitvijo, ko bi najbolj potrebovala bližino in skrb svojega človeka, postavili pred vrata, jo zapeljali daleč stran od doma, pustili v prvi vasi ali naselju, morda odvrgli v gozdu ... Morda so celo dopustili, da je skotila svoje mladičke, enega od njih obdržali, ker je tako lju-

bek, „pa še samček je in ne bo nosil domov mladičkov“, ostale mladiče na nehuman način ubili, mamo pa spodili ali odvedli od doma ...

Kaj lahko vsak stori v svojem okolju?

Presenetljivo majhna je osveščenost ljudi, kaj povzročajo npr. s tem, da neodgovorno puščajo svoje nesterilizirane/nekastrirane živali prosto in brez nadzora hoditi po okolici. Poskušajmo torej ob vsaki primerni priložnosti prijazno in nevsiljivo poudarjati in razložiti potrebo po STERILIZACIJI/KASTRACIJI vseh živali, ki niso namenjene za nadaljnjo vzrejo.

Nekaj prednosti za lastnika sterilizirane mačke, kastriranega mačka:

- izogne se nezaželenim mladičem in iskanju domov zanje,
- samec ne označuje (markira) teritorija,
- ne bo potrebno poslušati neprijetnih mačjih koncertov in tuljenj ob borbah mačjih samcev in vonjati za nas ljudi neprijetnih, mačjih vabil, ki jih puščajo pred vrati zaljubljeni samčki,
- mačke (samčki in samičke) ne bodo podvržene okužbam z nalezljivimi mačjimi boleznimi, ki so lahko tudi smrtne, posledicam paritev in pretefov (bolezen, zdravljenje, pogin),
- ne bo potrebno vsako leto znova enkrat ali dvakrat iskati nove domove za mladičke,
- ne bo potrebno trošiti denarja pri veterinarjih za zdravljenje, ker mačka ali maček ne bosta podvržena boleznim, ki bi jih lahko dobila ob kontaktu z necepljenimi in nezdravimi tujimi mački.

(Vir: Felinološko društvo Ljubljana)

Andreja Resman, Aleš Jurčec

Sodelovanje v projektu specialne olimpijade »Zdrav življenjski slog«

Specialna olimpijada Slovenije je bila uspešna pri pridobivanju mednarodnih sredstev za izvedbo projekta Zdrav življenjski slog. K prijavi na sodelovanje v projektu so bile povabljeni vse članice SO. Na razpis smo se prijavili tudi iz Društva Sožitje Ormož (2 športnici), povabili pa smo tudi učence OŠ Stanka Vraza Ormož (3 športniki). Vsi stroški izvedbe, razen prevoza, so bili pokriti s strani SO iz sredstev razpisa. Ker je bilo veliko prijavljenih, je izvedba projekta potekala v dveh terminih. Mi smo se prijavili in bili izbrani za termin od 10. 9. 2015 do 9. 12. 2015. Prednost pri izbiri so imeli člani SO, ki so bili po mnenju trenerja dovolj motivirani za sodelovanje in ki so spadali v kategorijo prekomerne telesne teže ali premalo telesno aktivni. Ob prijavi so trenerji za vsakega udeleženca opredelili, kakšne cilje bodo posamezniki v tem obdobju zasledovali. O prijavi, pomenu in izbiri udeležencev smo obvestili starše in jih prosili za soglasje. Starši so bili zadovoljni, da bodo njihovi otroci lahko sodelovali v projektu.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Uvodno srečanje naše skupine je bilo 10. 9. 2015, ob 9.00 uri v Thermani Laško, kjer so potekala vsa štiri srečanja. Uvodoma je udeležence pozdravila izvršna sekretarka Specialne olimpijade in predstavila pomen projekta. Vsaka skupina se je predstavila in udeleženci so povedali, kaj jih je motiviralo, da so se prijavili. Uvodu je sledilo predavanje trenerke in strokovnjakinje za zdrav življenjski slog o zdravi prehrani, zdravem načinu življenja, pomenu gibanja, pitja vode itd. Po predavanju je sledil pogovor, razdelitev evidenčnih listov in uvodna merjenja telesne teže, višine, odstotka vode v telesu, visceralne maščobe, teže kosti in mišic ter odstotek maščobe v telesu. Rezultati so se vpisali v tabelo. Sledila je telesna vadba, zdravo kosilo in 3-urno kopanje v bazenu.

Do vsakega naslednjega srečanja smo v šoli in doma vodili dnevnik prehranjevanja, v katere so udeleženci vpisovali 5 dnevni obrokov in količino popite vode na dan. Izpolnjene evidence smo vsak konec tedna posredovali voditeljici programa, ki je po pregledu posredovala povratne informacije in navodila za naprej. Udeleženci so vodenja evidenc prehranjevanja vzeli zelo resno, k sodelovanju smo pritegnili tudi starše. Tako smo v tem času uvedli povečano pitje vode. Vsem učencem smo tudi povedali, v kakšnem projektu sodelujemo in kakšni so naši cilji. Z našim sodelovanjem v projektu smo seznanili tudi ostale člane in učence šole. V skupini smo vsako jutro pregledali izpolnjene jedilnike, napisali jedilnik za ta dan, se pogovarjali o napakah pri prehrani, opozarjali na premalo popite vode itd..

Sodelovanje v projektu je tudi omogočilo vadbo v fitness centru 1-krat tedensko po 2 uri. Vadbe so se udeležili vsi udeleženci. Vadba v fitnessu je bila še dodatna motivacija za sodelovanje in uspešno izvedbo. Obenem je vadba bila priložnost, da so se učenci in člani društva vključevali v okolje in sodelovali z ostalimi obiskovalci.

Drugo srečanje je bilo 14. 10. 2015. Uvodoma so pregledali tabele prehranjevanja, udeleženci so povedali, kje so imeli težave, kaj je bilo najlažje, kdo jim je bil v oporo. Sledilo je predavanje in merjenje. Že po enem mesecu so se nekaterim udeležencem kazalci zelo izboljšali, kar je bila spodbuda za vnaprej. Sledila je telesna vadba, zdravo kosilo in kopanje. V šoli smo po drugem srečanju izvedli pohvalno uro, na kateri smo pred vsemi učenci pohvalili Lauro Roškar, ki je v tem času izgubila 2 kilograma.

Tretje srečanje je bilo 11. 11. 2015, s podobno vsebino, kot je bila na drugem srečanju. Namesto telesne vadbe smo se podali na pohod na laški grad.

Četrto, zadnje srečanje je bilo 9. 12. 2015. Tokrat so podali končno oceno uspešnosti, izvedli zaključna merjenja, razglasili so udeleženca, ki je bil najbolj uspešen v izgubi telesne teže in pridobitvi največ mišične mase. Vsi udeleženci so dobili priznanje za sodelovanje in priložnostno darilo. Ob koncu so bile podane smernice za ohranjanje zdravega življenjskega sloga tudi v prihodnje, ko se bo projekt iztek. Po uradnem delu je sledil kulturni program. Srečanje smo zaključili z zumba plesom in diskom.

Z zaključkom projekta se je zaključilo izvajanje nekaterih aktivnosti, ki so bile del projekta. Ne vodijo se več dnevniki prehranjevanja in ne obiskuje se več fitnesa. Še vedno pa se nadzoruje in spodbuja k pitju vode, pogovarjamo se o prehrani, spodbuja se zmanjšani vnos hrane in sladkarij, spodbuja se več gibanja. Ohranili bomo tudi merjenje telesne teže enkrat mesečno. Išče se možnost nadaljnega financiranja vadbe v fitnessu. Vsi naši udeleženci so izboljšali nekatere parametre. Izgubili so nekaj kilogramov, pridobili na mišični masi in povečali količino vode v telesu.

ZAKLJUČEK: Sodelovanje v projektu je bilo za vse udeležence primerno in uspešno. Vodenja dnevnikov prehranjevanja so se lotili zelo resno. V tem času so veliko pozornosti namenjali pitju vode, izogibali so se sladkarijam, drug drugega opozarjali na morebitne napake. Zelo radi so se udeleževali srečanj v Laškem in navezali nekaj prijateljskih stikov. Vadba v Fitness centru Holermous jim je omogočila vključevanje v širše okolje in pripomogla k prepoznavnosti društva Sožitje in OŠ Stanka Vraza Ormož. Zato sodelovanje v projektu oba trenerja ocenjujeva za zelo uspešnega.

Miroslav Slana

hvalnica zaradi lepšega

TO je hvalnica
na katero se nihče ne spomni
hvalnica
rženim kresovom v materinih očeh
srpom in kosam v julijskem
švistenju
kruhu ki ga je zamesila
preden me je povila
mlinskim kamnom za zrna vode
ajdovim snežinkam za žgance
dišeči topli peči

za gibanice
solati in bučnemu olju
rokam ki so znale zamesiti
nebesa v potico
orgle v koline –
to je hvalnica materam
kar tako
da ne bo kdo rekel
da so mladi pozabili
na zemljo –

Na gregorjevo se ptički ženijo

Po starem izročilu je gregorjevo čas, ko se ptički ženijo. Na ta dan naj bi se neporočena dekleta še posebej vneto ozirala v nebo, saj naj bi ptica, ki bi jo prvo videle, naznanjala, kakšen bo njen mož. Sicer pa je gregorjevo tretji dan zaljubljenih ptičkov; na vincencijevo, 22. januarja se po tradiciji spogledujejo, na valentinovo se snubijo, na gregorjevo pa ženijo.

Dan je dobil ime po svetniku Gregorju Velikem (ok. 540–604), ki prinaša luč ter pozdravlja sonce in pomlad. 12. marca bi naj bilo že toplo in dovolj svetlo, da Kroparji (kovači, žebjarji iz Kroke) pri svojem delu niso potrebovali več svetilk, v pozdrav pomladi pa so v manjši potok metali goreče predmete, na kar nas spominja še danes živa šega spuščanja razsvetljenih ladjic in hišk, gregorčkov, v vodo, ki simbolično naznanja daljšanje dneva.

Na Kitajskem in na Tajvanu 12. marec praznujejo kot dan sajenja dreves, na Mauritiusu praznujejo dan državnosti, za Američane je na ta dan rojstni dan skavtinj, Amnesty International in Novinarji brez meja pa sta dala 2009 prošnjo, da bi bil to svetovni dan proti spletni cenzuri.

Velika noč (vuzem)

je najpomembnejši krščanski praznik. Kristjani na ta dan praznujejo Jezusovo vstajenje od mrtvih. Na veliki petek so Jezusa Kristusa križali, tretji dan po tem, na nedeljo, pa je vstal od mrtvih. Veliko noč praznujemo na prvo nedeljo po prvi pomladni polni luni. Tako je lahko velika noč med 22. marcem in 25. aprilom.

Blagoslovljen velikonočni ogenj fantje in možje s tlečo lesno gobo prinesejo na velikonočno soboto zjutraj iz cerkve domov in ga polože v ognjišče (simbolni pomen novega življenja, zmago dobrega nad zlim). Ob kresu je nekdanj gospodar nosil na njivo palice butare in žegnano vodo za boljšo letino. Na veliki četrtek je utihnil za tri dni vsak cerkveni zvon, prav tako pa tudi vsi zvončki in orgle. Veliki petek je edini dan v letu, ko v cerkvi ni maše, saj naj bi na ta dan bog spal. Z velikim petkom so nekoč na kmetih že prenehali delati na polju in začeli praznovati. Veliki petek je bil tudi najstrožji postni dan, marsikje pa so se postili tudi v soboto. (Prleška duša, H. Srnec)

ATBiro

ATBiro, projektiranje in inženiring, Boštjan ZOREC, s.p., Godeninci 2/a, SI-2277 SREDIŠČE OB DRAVI, tel: 031/379-485; www.atbiro-projektiranje.si; atbiro.projektiranje@gmail.com

**IZDELAVA VSEH VRST PROJEKTNE
DOKUMENTACIJE ZA NOVOGRADNJE,
PRIZIDAVE, NADZIDAVE, RUŠITVE IN
LEGALIZACIJE VSEH VRST OBJEKTOV.**

Pokličite nas, pošljite povpraševanje na elektronski naslov ali pa obiščite našo spletno stran in se prepričajte o naših referencah s področja izdelave vseh vrst projektne dokumentacije.

Kvalitetno in hitro izdelamo vse vrste projektne dokumentacije, izvajamo gradbeni nadzor, ter NE ZARAČUNAVAMO dodatnih svetovalnih storitev, glede arhitekturne zasnove oz. ostalih primerov svetovanja.

FRIZERSKI SALON **SANDRA**

Moško, žensko, otroško striženje,
barvanje, prameni, trajne,....

NAROČILA:
041 / 873 – 311

DELOVNI ČAS:
PON - PET: 8:00-19:00
SOBOTA: 7:00 - 12:00
NEDELJA in PRAZNIKI: ZAPRTO

FRIZERSKI SALON **SANDRA**
Aleksandra Žerjav s.p.
Partizanska ulica 2a
2277 Središče ob Dravi

LA BIOSTHETIQUE®
PARIS

Servis

Munda s.p.

Damjan Munda
Slovenska cesta 23
2277 Središče ob Dravi
tel: 02 719 00 26, mobi: 041/ 587 - 676

- SERVIS VOZIL VSEH ZNAMK
- Popravilo in vzdrževanje motornih vozil
- BOSCH diagnostika,
- Avtoelektrika, avtoelektronika
- Profesionalni CHIP TUNING
- Prodaja in montaža pnevmatik

Avto Tapetništvo MLINARIČ d.o.o.

Bercetova 1, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI
tel.: 02 719 12 66
e-mail: avtotapetnistvo.mlinaric@gmail.com

OBNAVLJAMO:

- NOTRANJO IN ZUNANJO OBLAZINJENO POHIŠTVO
- JOGI PREVLEKE IN POSTELJE
- SEDEŽE ZA MOTORNA VOZILA
- AVTODOME IN PLOVILA

IZDELUJEMO:

- PREVLEKE ZA VSE TIPE VOZIL
- KVALITETNE SOBNE COPATE
- ŠTEPANO BLAGO ZA OBLAČILA
IN VRTNE BLAZINE

ZA OBNOVO OBLAZINJENEGA POHIŠTVA IMAMO
VELIKO IZBIRO BLAGA.

GSM: 041 737 049, 070 371 473, Emil Mlinarič

KMETIJA KELEMINA - HORVAT

Eva Kelemina-nosilka dopolnilne dejavnosti na kmetiji
Grabe 10, 2277 Središče ob Dravi
Matična številka: 2511360000

Telefon: 040 476 171

E-mail: eva.kelemina@gmail.com

Reja in zakol domačih piščancev ter predelava mesa

- domači piščanci,
- domači zajci,
- salame,
- klobase za kuhanje,
- prekajeno meso,
- mast, zaseka,
- ocvirki,
- 100 % bučno olje

JEJ DOMAČE - POČUTI SE DRUGAČE

Kvaliteta po ugodni ceni!

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
 SVETOVANJE NA PODROČJU GEODEZJE IN OGRADNENIŠTVA
 Tel.: 041 443 140
 E-mail: www.teh1@siol.net

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE
 hiš
 poslovnih stavb
 gospodarstev, posesti
 komunalnih objektov

GEODETSKE STORITVE
 ureditve mej
 parcelacije
 evidentiranje stavb
 geodetski načrti
 zakoličbe
 evidentiranje GJ
 izravnava meje

označitev meje v naravi
 spremba ponitete

NEPREMIČNINE
 posredovanje nakup-prodaja
 izdelava energetskih izkaznic

KJE
V r azova ul. 12, 2270 Ormož
22700 Ormož, Srednja Slovenija

Frizerski Studio Moni

Žensko, moško in otroško striženje
 Barvanje las in pramenov
 Fen-frizure in svečane pričeske
 Trajne in vodne ondulacije
 Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
 GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24

E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn
 ITALIAN HAIR FASHION

Novo! UNAMY Silky

ekskluzivni tretma za ukrotitev las
 s svilnatim učinkom, za vse vrste las.

- * valovite
- * skodrane
- * ravne
- * pobarvane
- * razbarvane

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

www.frizerski-studio-moni.si

Kmetija
SEVER
 Perutninarstvo

MIRAN SEVER
 Šalovci 42, 2277 Središče ob Dravi
 Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji
 tel.: 02/719 13 94, mobi: 041 724 363

Vrtnine Kranjčec
GEODENINCI
 Prodaja sveže zelenjave
 GSM: 031 399 103
 Tel.: 02/719 10 55
 e-mail: vrtninekranjcec@gmail.com

pri Rupertu
 Slovenska cesta 53, 2277 Središče ob Dravi
www.alaslocarna-rupert.si

Božidar Borko s.p.
 telefon: 02 719 05 93
 prenosni telefon: 031 59 94 30
 e-naslov: rupert.bozo@siol.net

ROBERT JAKL s.p.
 IZDELOVANJE KOVINSKIH IZDELKOV
 Modrinjakova ulica 4
 SI-2277 Središče ob Dravi
 Tel.: +386(0) 271 91 282
 Fax: +386(0) 271 91 582
 e-mail: jakl@siol.net

					IGRA, PRI KATERI SE MEČE V TARČO PUSIČI PODOBEN PREDMET	ITALIJANSKI PESNIK (FRANCESCO, »POEZIJE«)	KRAJ POD FRUŠKO GORO V SREMU	POLJSKI PLEVEL V ŽITU	ANTON TROST	GRAFIČNO ZNAMENJE, VEZAJ	KRAJ OB SAVINJI PRI LJUBNEM	AMINOKISLINA V BELJAKOVINAH
					CANKARJEVA PESNIŠKA ZBIRKA							
					INDIJSKI HRAST				SKOPLJEN SAMEC GOVEDA			
					GLAS TROBENTE				RIMSKA 6			
AVTOR: JOŽE BORKO	DIVJI KOZEL	NAŠ KRAJAN, PEDAGOG IN PIŠEC UČBENIKOV	SAMOSTANSKI BRAT				OBRAMBNA SNOV V SERUMU					
			SODOBNIKI ILIROV				KRVO-SKRUNSTVO					
PROSTOR ZA ODLAGANJE BLAGOSLOV. REČI									RANA OD UGRIZA	NIKEJU		
										RADIJ		
IGLAVEC Z LUSKASTIMI LISTI, TUJA					C(E)N(A)			RADIOAKTIVNI ELEMENT				
					PROZORNA BOMBAŽNA TKANINA			PREBIVALEC SOSEDNJE DRŽAVE				
ODDAJA V ZAKUP											MORSKA PAPIGA	INDIJSKI ŽENSKO NARODNO OBLAČILO
LETEV							PLESNI LIK PRI ČETVORKI			ŠTEFAN SEME		
										SUMERSKA BOGINJA PLODNOSTI		
GRŠKI PESNIK Z OTOKA LESBOSA							MLADA RASTLINA					
							SIMON AŠIČ					
KONEC POLOTOKA			NABIRALEC ZELIŠČ									
			ITALIJANSKA NAFTNA DRUŽBA									
TEŽJE BESEDE: ABLOKACIJA AJAN ARION ŽEMVA	SLOVENSKI KEMIK (BORIS)						JEZERO NA FINSKEM					
	»DELO« POSLANCEV						SLOVENSKA ŠAHISTKA LIČINA					
HRVAŠKI PESNIK IN DRAMATIK (AVGUST)							LUKA V OHOTSKEM MORIJU				ZADNJA OKONČINA PRI ŽABI	1000 KG
							KRAJ PRI KOČEVJU					
SIMBOL KRŠČANSTVA					OSEBNI ZAJMEK				URADNI SPIS			
					SPODNJI DEL POSODE				DOLGOREPA PAPIGA			
OLGA JANČNIK			ČLANARINA (STAR.)							POLMER VČRTANEGA KROGA		
			NIKOLA TESLA							SOSEDNI ČRKI		
DEL TEDNA				ZAKOVICA				ZDRAVILNA RASTLINA				
ŽOGA IZVEN IGRISČA				SOVICA KNJIŽEVNICE SVETLANE MAKAROVIČ				AŠKERČEVA SOCIALNA PESEM				

Rešitev križanke – geslo iz osenčenih polj prepisite na dopisnico in jo pošljite do 15. 5. 2016 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme darilni paket Trgovine Frko, Denis Raušl s.p.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Helena Srnc – odgovorna urednica, Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Lektoriranje: Tina Zadravec. Tisk: Emporio d.o.o. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo.sredica@gmail.com. Fotografijo na naslovnici je posnela Urška Panič, ISSN 1855-7511.